

சிவம்யம்

தருச்சிற்றம்பலம்.

கோழி சட்டதாத வள்ளலார்

அருளிச்செய்த

ச தா சி வ ரூ ப ம மூலமும் உரையும்.

இ ல் லு

அஷ்டாங்கம்

பூவை - கலியாணசுந்தர முதலியார்

பரிசேத்தித்தமிழகினக,

ஸ்டம்புரம் சமஸ்தான வித்வான்

திருமயிலைவி. சுந்தரமுதலியாரால்

பரிசேத்திப்பெட்டது.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியத்திரசாலை,

87, மெய்யேட்ட வீதி, சென்னை.

1917

விலை ரூபாய் 4

[All Rights Reserved]

உ

சிவமயம்.

நீருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

அநாதி முத்தனாகிய பெருமான் அநாதி பெத்தர்
ளாகிய ஆன்மாக்களின் அநாதிமலத்தை நீக்குவான் அநாதியி
லேயே அநாதி சதாசிவமூர்த்தியாய் எழுந்தருளித் தனது
ஈசானாதி திருமுகங்களினின்றும் தந்த காமிகாதி இருபு
தெட்டாகமங்களு ளொன்றாய வாதுளாகமத்தினின்றும்
தமிழில் சூத்திரரூபமாய் மொழிபெயர்த்துச் சதாசிவரூபம்
என்னும் இரநூலைச் சீகாழிச் சட்டநாதவள்ளலார் உலோ
கோபகாரமாக இயற்றியருளினர். சிவஞானபோதமாகி
ஞானசாத்திரங்கள் பதினான்கின்ற பழகும் பூர்வ புண்ணிய
முடையாராகிய சுத்தாத்வித சைவர்கட்கு இந்நூல் அதி
யாவசியமாய் வேண்டியிருத்தலின், இதனை வெளிப்படுத்து
வான் ஆவல்கொண்டு சேகரித்த கரலிகித பிரதிகள் இரண்
டால் முத்தர்க்கிடைத்ததற்கு ஆதி கண்டி லேம்; இரண்டாவது
கிடைத்ததற்கு அந்தங் கண்டிலேம். ஆயினும் இரண்டினை
யுஞ் சேர்த்து ஒருவாறு திருத்திவருகையில், யாழ்ப்பாணம்
சைவப்பிரசாரணர் பூமீதச் செந்திரநாதையரவர்கள் சுத்தப்
பிரதியொன்று கொடுக்க, இதனையே யாதாமாய்க்கொண்டு
பிராய்ந்து ஆங்காங்கு ஆகம சம்பந்தமாய் நேர்ந்த சமுசயங்

மு க வு ரை.

கள் திருவண்ணாமலை ஆதீனம் பூநீமத் ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகளால் நீங்கப்பெற்று அச்சிட்டு முடித்தனம்.

இதுபோன்ற பல சாத்திரங்கள் இன்னும் பற்பலவுள். இவற்றுட் சென்னையிலுள்ள வித்வான்களிடத்துஞ் சிறசிலவுள். இவ் வித்வான்களோ அவற்றை யச்சிடத் துணிகின்ற ரில்லை. அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தும் ஆவலுடையாருக்குங் கொடுக்கின்றரில்லை. ஆங்காங்கு அலைந்து அரிது சம்பாதித்து ஆய்ந்து அச்சிட்டபின், அது குறை யிது மிகையெனப் புறங்கூறிப் பூரிக்கின்றனர். அழிகின்ற திசையிலிருக்கு மரிய கிரந்தங்களை யச்சிற் கொணர்த லறிஞருக் கழுகன்றோ? அந்தோ! இவ்வித்வான்கள் தங்கள் பெட்டிகளிற் சேமித்துவைத்திருக்குமேடுகளை யெக்காலத் தெதன் பொருட் பெயோகப்படுத்தக் கருதியிருக்கின்றனரோ அறியேம்! அறியேம்!! இவ்வளவும் நமது கிரந்தங்களிடத்துள்ள அன்பின் மிகுதியாற் சொல்லத் துணிந்தேம். இவர்கட்கு ஈச்சுரன் கிருபை புரிவாராக.

மணவழகு.

சிறப்புப்பாயிரம்.

- மலைவளர் குங்கும வனமுலை சுரநத
கலைவளர் ஞானங் கதிர்மணி வள்ளத்
தந்நிலை யமுதுசெய் தமலனை நோக்கி
யென்னுளங் கவர்ந்தவ னிவனென் றேத்திய
- 5 மறைத்தழிழ்க் கவுணியன் மலர்க்கழல் வணங்கிப்
பரைமுதற் பஞ்ச சத்தி களையும்
விரைவுட னைந்தொழில் விரிபபது வேண்டி
யன்கி யவர்க ளிடத்தி லருட்சா
தாக்கிய மைந்தாய்த் தம்மி லவைதிரண்
- 10 டெழிற்றொழிற் சாதாக் கியமா யதுமிவர்
நிழற்கடிக்ச் சகள நிட்கள மாகையிற்
சீத்தா சுத்த தத்துவ மிவர்தமை
யொத்தா சரிக்கு மொழுக்கமு மிவரே
யனைத்தா தார மாகையு மிவர்பாற்
- 15 றனிச்சிவன் வியாபிக் கின்ற தன்மையு
மிவர்தமை யர்ச்சித் தேத்து முறைமையுங்
கவலையிலவாதுளங் காமிக மென்னு

சிறப்புப்பாயிரம்.

- மிரண்டு தந்திரத் தெங்கோ னருளாற்
றிரண்ட பொருள்களைச் சீர்பெறத் தொகுத்துத்
20 தண்டமிழ்த் தொடையாற் சதாசிவ ரூபமென்
றெண்டிறற் பனுவ லுளங்கனிந் துரைத்தேதான்
ஞானக் குழவியு நானினுக் கிறைவனு
மூனமி லூரனு மொருவடி வாசிச்
சிரபுரத் துதித்தேரூன் றிருநெறிக் காவலன்
25 றருசிவ ஞான சதுர பாடி க
னஞ்சுக பேர்த மருள்புரி வள்ளற்
அஞ்சுக நாதன் கலைத்தமிழ்க் கடலே.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

—————

உ.

செவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சதாசிவரூபத்தின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.	செய்யுள். பக்கம்.
அ	அலையாதமுந்த	ஆலுமறைதே
அகண்டமதாகிய	அவற்றுள்நிகழ்	ஆயதீயை
அசுத்தத்தவங்க	அவனியதிட்டித்	ஆனமுன்னுற்
அசுத்தத்தவவ	அழிவில்சதாசிவ	
அத்ஞலத்தவ	அளிக்ருமவதாந்	இ
அதன்மவிலக்கண	அறைந்திடுஞான	இத்தகை
அதுதான்நித்திய	அனாசிதர்	இத்தொழிற்
அதுபூதாதி	அனாசிருநாதம்	இந்தக்குணந்தனி
அந்தரிச்சயஞ்	„ முத	இந்தத்தியான
„ மாயையில்	அனாதர்பிறிவா	„ நிலையிற்
„ வித்தை	அனாதை	„ வதன்ம
அந்தரதனுவென	அன்னசிவமா	இந்திகைநீபிகை
அப்படிக்காரிய	„ மனிதரை	இந்தியபந்தமு
அப்பிரகிருதி		இப்படிச்சுத்த
அப்புணையதிட்டித்	ஆ	„ த்தரை
அம்மலனிருத்தரு	ஆகாயத்தை	„ யிண்டயற
அய்யனாயர்	ஆகியதத்துவ	இருகூர்முப்பத்
அயன்மாலிவர்	ஆக்கமில்லுணம்	இருநிலத்
அருண்ஞான	ஆசனமுக்குண	இவசேகாசன

新

செய்யுள் முதற்குழிப் பகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
இவர்களவழுவா	28	காரியம்பத்தே	35	ஈ	
இவனிடத்	57	காலமிற்றத்து	45	சுத்தகாரண	12
இவன் நனைதறிவு	"	கி		" மாயை	29
இவ்வகை	3	கிளர்சிவனிச்சை	23	" முதலிய	33
இவ்வண	52			சமுமுனை	13
ஈ		கு		சூ	
ஈனமில்	25	குவிதருப்ததி	43	சூக்குமைநல்ல	13
உ		கே		சோ	
உயர்மறை	1	கேடில்வைரா	42	சொல்லியப்பரை	28
உய்த்தவியோம	17	கை		சொன்னகுணபே	39
உலகஞானத்	43	கைதருமெட்	36	ஜா	
உற்றிடுமதுதா	26			ஞானஞ்சாத்தித	36
எ		சீ		ஞானவிளக்க	59
எண்ணுசதாகிவ	4	சட்டுணர்	59	" வைரா	43
எல்லாநன்மையு	60	சத்திபடைப்	4	நீ	
ஏ		சத்தியமுதலீ	22	தடுப்பருமந்த	25
ஏய்ந்தபசாச	38	சமணையுன்மனை	16	தத்துவநிக்களு	6
ஐ		சா		" மூர்த்தி	5
ஐங்காரணரை	21	சாதாக்கிய	4	தந்தபூதாதியிற்	33
ஐந்துகாரண	"	சாத்விதமொளி	32	தந்துரைத்த	13
க		" ராசத	"	தயாபிரக்கரும	49
காத்திருசாதாக்கிய	9	சாற்றியகரும	11	தனுமொடுக்கெதல்	48
கலையிலுதித்தது	30	சாற்றுசதாகிவர்	53	தன்மந்தனை	41
கா		சி		தன்மமென்னுங்	42
காரணம்	34	சிவசாதாக்கியஞ்	11	தன்மாகிக -	37
காரணவியாயினி	14	சிவசாதாக்கியமெ	7	தன்னிகர்க்கண்ம	46
		சிவம்பயில்சத்தி	24	நா	
				நாகியபுத்தி	34

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி.

எ

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
தாணுவைவிட்டு	61	பரைமுத	6	மு	
தாவரபேதஞ்	40	பன்னியகரணம்	35	மூர்த்திகள்பேத	46
				மூவகைத்துக்க	60
தீ		பா		மே	
தீரவசத்த	19	பாத்தியவாச	58	மேதினியி	56
				மேவுமிச்சுத்த	27
தை		பி		மோ	
தைசதவாங்கார	34	பிரகிருதியிலே	31	மொழியுயிவர்	47
தொ		பின்புகலையிற்	"		
தொழிற்படு	51	பின்றரும்	"	யா	
		பின்மனமமைவு	59	யாழோரியக்க	40
நி		பி		லௌ	
நிகழ்ச்சலத்தி	58	பீடுநீடு	17	லௌகிகஞான	44
நியதியிற்	30				
நியதியுங்	"	பு		வ	
நீ		புத்தியிலகங்கார	33	வனசனுமாலும்	24
நீங்கருங்கரும	59	" யெட்டே	36	வா	
				வாயுவைமாயா	20
ப		மீ		வி	
பஞ்சாவாண	54	மீதாகியமறை	25	வியன்மிரு	39
பண்ணியவந்த	28			விரிந்தவிச்சுத்த	26
பயிலுருத்திர	24	மு			
பாசிவம	14	முதலீசான	52	வை	
பாசிவனிச்சை	22	முந்துமஹாதேரி	54	வைகரிகந்தரும்	33
பராபரமே	5	முந்துரை	13		

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று

சிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை,

ஆத்திசூடிப் புராணம்

மூலமும் உரையும்

உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு : வீலை ரூபா 2

இது தமிழ் நாட்டார் ஒவ்வொருவரும் வாசிக்கவேண்டிய புராதன நூல்களுள் ஒன்று. இப் புராணத்தில், ஒவ்வொரு செய்யுளும் ஒளவையார் அருளிச்செய்த ஆத்திசூடியின் நீதிவாக்கியம் ஒன்றினை முதலாக வுடையதாய், அந் நீதிவாக்கியங்களை விளக்கத்தக்க அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுடைய திவ்விய சரித்திரங்களும், சிவ ஸ்துதிகளும் விரவிவர அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன. இப்புராணச் செய்யுட்களுக்கு விளக்கமான பதவுரையொன் றெழுதப்பெற்று, ஒவ்வொரு செய்யுளின் கீழ் அதனதன் கருத்துக்கிசைந்த சிவனடியார் சரித்திரங்கள் இனிய நடையில் விரிவாக எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன. இந்நூலை வாசிப்பதால் நமது மூதாட்டியர்ராகிய ஒளவையாருளிய ஆத்திசூடியின் நீதிகளும், அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களுடைய சரித்திரங்களும், சிவ ஸ்துதிகளும் பசுமரத்தாணிபோல் மனதிற்பதிந்து, சிவனருளும் இகபர் சுகானுபவங்களுமுண்டாகும். இந்நூலானது சிவநேசச் சிசுலர்களாகிய ஒவ்வொருவரிடத்தும் அவசிய மிருக்கத்தக்கது.

பிங்கலமுனிவர் இயற்றிய

பிங்கலத்தை என்னும்

பிங்கலநிகண்டு

மூலமும் உரையும்

உயர்ந்த கிலிட்டு பயிண்டு : வீலை ரூபா 2-8-0

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சதாசிவ ரூபம்

மூலமும் உரையும்.

சுத்திரம்.

நூல்.

1. உயர்மறை புகழ்சிவ னோங்கு சதாசிவ
னியலு மகேச னெனமுன் றுமவை
யருவே யருவுரு ஆருவா யடைவே
யரிதுண ரொன்றைந் தையைந் தாகி
யொருதொகை முப்பத் தொன்று கும்மே.

(இதன் பெருள்.) வேதத்தின் முடிவாகிய மகாவாக்தியம்
அழகின்ற நின்மலசிவம், அதிலான்ம விரக்கமே வடிவாகிய சதா
சிவம், அந்த வான்மவிரக்கமே வடிவாகி அவற்றை நடத்தும் மகே
சரம் என மூவகையாகும். இவைகளில் நின்மலசிவம் வடிவறுதியா
யிருக்கும். சதாசிவம் சத்திகாரியத்துடனே கூடிய வடிவும் வடிவறுதி
யுமா யிருக்கும். மகேசரம் அந்தச் சத்திகாரியமான வயிர்தவத்தை
நடத்தும் வடிவா யிருக்கும். வாத்ரு மனாதிதமான சிவமொன்றும்.

சாதாங்கிய மைந்தும், மகேசரம் * இருபத்தைந்தும் ஆக முப்பத்
தொன்றுஞ்சிவனுடைய உண்மையான தத்துவங்களைப்ப்தாம். (க)

அவற்றுள்,

2. நிகழ்சிவம் பராபராஞ் சூக்தும் நித்திய
மெங்கும் பூரண நாசமில் லாதது
நின்மல வனுபவ நிகழ்பிர மாணந்
தன்னி லுணர்ந்கிடு தற்கரி தானது
கொன்னவில் குணங்களுங் கூடா ததுவே.

(இ-ள்.) இம்மூவகையில் முந்திய சிவத்தை விளங்கச் சொல்லு
மிடத்து முதற்சொன்ன சிவம் சத்தமாதலால் சிவம் என்றது. பர
யை நடத்துதலால் பராபர மென்றது. உயிர்க்குயிராய் நின்றாலும்
போதத்தால் எட்டப்படாதாகையால் சூக்தமும் என்றது. தனக்கோர்
நாரணமின்மையால் நித்தியம் என்றது. சர்வவியாபியாகையால் எங்
கும் பூரணம் என்றது. அறிவிக்குந்தன்மை யொழியாதாகையால்
நித்தியம் என்றது. தனது சத்தியினால், பாசத்தொழில் நடத்தினும்
அதில் தோயாதவனாகையால் நின்மலம் என்றது. இன்னதன்மைய
வென்று உவமிக்க வொண்ணாதாகையால் அனுபவாதீதம் என்றது.
அறியப்பட்ட அளவைப் பிரமாணங்களால் அறியவொண்ணாதாகை

* இருபத்தைந்தாவன:—“சத்தர்சேசக ருமாமகேச ரிடபர
ருடர் சபரபுரி கல்யாணசுந்தரர், சாற்று பிகாடனர் காமாரி சயவந்த
காரி திரிபுரதனரே, சிந்தைசெய் சலந்தாரரி விதிதும் சர்வீரபத்தி
நாரமெரிபாதர், திகழ்ந்தகாரீசர் விக்ரதகங்காளர் சீர்த்சீண்டிகே
துகர், நந்தலில் கறைக்கண்ட சக்கராபயப்பிரதர் நவில் கசமுகாது
ரகர், நலையில் சோமாஸ்கந்த ரோகநலில்பாத ருணனு தகாநுரூ
கதியே, பந்தமி லனங்கதக பிரத்துமரி விக்ரோற்பர் பகரிருப தே
நடவரும், பாவுதுட்டாகன் சிட்ட சித்திரக வதுக்கொகம் பனுமி
கொண் டுந்தத் மிலையே.” என்பதனாகி உள்ளது.

பால் பிரமாணதீதம் என்றது. சொல்லும் பெரியகுணங்களுக்கு கப்
பாற்பட்டு அஹையமாய் இருக்கையால் குணதீதம் என்றது. ஆன்
மாக்களுக்கு அனுக்கிரக நிமித்தமாக இப்பத்துத் தன்மைகளும்
உடைததாக்கையால் நித்களசிவமெனப் பெயர் பெற்றுப் பரமசிவத்
தில் ஆயிரத்தொரு கூறாயுற்ற தென்பதாம். (உ)

3. அன்ன சிவமா யிரமா யதிலொன்
றுன்னிய பரையதி லாயிரத தொருகூ
றாகியா யதிலோ ராயிரங் கூற்றொரு
பேதமிச சையதி லாயிரம் பிறிவொன்
றிணங்கு ஞானம தீரைஞ் ஹற்றொரு
பங்கு தொழிலிவை பஞ்சசத் திகளே.

(இ - ள்.) பரமசிவனைப் பிரியாத அருட்சத்தியானது பரசிவத்
தில் ஆயிரத தொரு கூறான நித்கள சிவனுடனே கூடிக்கிருத்தியத்
தைத் திருவுள்ளத்தில் அடைப்பது பராசத்தி என்னப்படும். அதில்
ஆயிரத் தொருகூறு வலியையுடைத்தாய்ப் பெத்த முத்திகளில் வியா
பிப்பது * ஆதிசத்தி என்னப்படும். அதில் ஆயிரத் தொருகூறு வலி
யை யுடைத்தாய் வடிவைப் பிரேரிப்பது இச்சாசத்தி என்னப்படும்.
அதில் ஆயிரத் தொருகூறு வலியையுடைத்தாய் அறிவைவிளக்குவது
ஞானசத்தி என்னப்படும். அதில் ஆயிரத்தொருகூறு வலியையுடை
த்தாய்ப் பஞ்சகிருத்தியத்தை நடத்துவது கிரியாசத்தி என்னப்படும்.
பஞ்சகிருத்தியங்களைத் திருவுள்ளத்தடைத்த பரமசிவனுக்கு இவ்
வவந்திஞ் சத்திக் கொண்பதாம். (உ)

4. இவ்வகைச் சத்தி யியம்பிய வைந்துஞ்
செவ்விய வுண்மைச் சிவன்படைப் பாகும்.

(இ - ள்.) இப்பஞ்ச சத்திகளும் பரமசிவனுடைய பிரேர
காகிய நித்களாயிருக்கு் மென்பதாம்.

ஆதிசத்தி * திரோதான சத்தி.

5. சத்தி படைப்பினி யொத்துரை செய்யில்
யோகிக ளுதிகள ஞானிக ளிவர்க
ளாகிய தியானத் தளவிடற் பொருட்டாய்
நிட்கள மதனிற் சுகள நிறைந்திடு
மப்பெயர் சாதாக் கியமென லாகும்.

(இ - ள்.) இனிச் சத்தி பிரோகத்தைப் பொருந்தச் சொல்லில்
சேவன்முத்தர்க்கும், விரத்தராய சாதகர்க்கும், ஞானிகட்கும். அவ
ரவர்க்கேற்ற தியானத்தில் அளவிடுதல் நிமித்தமாக அவிகாரமான்
நிட்களத்திலே சத்திவிகற்பமான கலைகளாலே தியானமூர்த்தியாக
நிரம்புவதே சாதாக்கிய மென்பதாம். (இ)

6. * சாதாக் கியவகை தாஞ்சிவ மமூர்த்தி
மூர்த்தி கருத்தா; கரும் மெனவைந்
தோதிய பரைமுத லைந்திலுற் பவமே.

(இ-ள்.) சிவசாதாக்கியம் பராசத்தியிலும், அமூர்த்தி சாதாக்கி
யம் ஆதிசத்தியிலும், மூர்த்தி சாதாக்கியம் இச்சாசத்தியிலும், கர்த்
திரு சாதாக்கியம் ஞானசத்தியிலும், கன்ம சாதாக்கியம் கிரியாசத்தி
யிலும் ஆக பஞ்ச சாதாக்கியம் முன் சொன்ன பஞ்சசத்திகளிடமாகத்
தோன்று மென்பதாம். (ஈ)

7. எண்ணு சதாசிவ னீசன் பிரமனு
மொண்ணெறி யீசர னுயரீ சானனுந்

* இச்சுத்திரத்தில் பராசத்திக்கு முந்தின அருட்சத்தியாகிய
சிற்சத்தியையும் அதிற் றோன்றிய மகா சாதாக்கியரையும் விவரித்
திலர். என்னை? பரமசிவனுக்கு அதோமுகத்தில் நித்திரை யாதலர்
னும் அம்முகத்தில் பூசாங்கோரமும் அனுக்கிரகமு யின்றாதல்பற்றி
யென்க. ஈண்டு நித்திரை யென்றது யாதேகாக கிரியைய நிகழ்ச்சி
அவசரம்.

தந்துரை சிவசாதாக்கிய முதலிவ்
வைநதினுக் கைந்தா மதிபர்க ளிவரே.

(இ-ள்.) எண்ணுமிடத்துச் சதாசிவன், ஈசன், பிரமீசன், நன்
னெறியைத் தரும் ஈசான், மேலாகிய ஈசானன் இவர்கள் ஐவரும்
உரைத்த சிவசாதாக்கிய முதலான *பஞ்சசாதாக்கியமும் அதிகதமாக
அடைந்துள்ள மூர்த்திகளாம். இவர்கள் சாதாக்கியங்களை அந்தர்க்கி
மாக உள்ளே பாவித்து வழிபட்டிருக்கைபால் அபிபொன்பதாம். ()

8. பராபர மேபரஞ் சூக்குமாச சூக்குமஞ்
சூக்குமந் தூலந தூலஞ் சிவசா
தாக்கிய முதலிவ் வைநதின் றன்மை.

(இ - ள்.) பரைக்குப் பரமாயிருப்பது சிவசாதாக்கியம், பரை
யுடன் கூடிக் கிருத்தியத்தில் உத்தியோகத்தை யுடையது அமூர்த்தி
சாதாக்கியம். சூக்குமமாகிய இச்சாளுனக்கிரியைநருக்கும் அப்பாற்
பட்டுள்ளது மூர்த்திசாதாக்கியம். சூக்குமான இசையிலே தூல
மான ஞானக்கிரியைகள் பொருந்தி ஞானபாவகமாய் உள்ளது கரீத்
திரு சாதாக்கியம். தூலமான விந்துநாதங்கள் கூடியுள்ளது கரும்
சாதாக்கியம். காட்டத்தில் தோன்றின அக்கினி காட்டத்துக்கு
மேற்பட் டிருந்தாற்போலச் சத்திகளில் தோன்றின சாதாக்கியங்க
ளும் சத்திகளுக்கு மேற்பட்டிருக்கும். அக்கினிக்குக் காட்டம் உபா
தானம் அல்லாததுபோலச் சாதாக்கியத்திற்குச் சத்தி உபாதான மல்ல
வேன அறிகவென்பதாம். (அ)

9. தத்துவ மூர்த்தி தரும்பிர பாவமென்
றித்தகை முன்ற யியைந்நிடு மிவையே
சிவசாதாக்கிய முதலிய தத்துவ
மவயிவ் சதாசிவ முதலிவ் மூர்த்திக்

பஞ்சசாதாக்கிய வைநருக்குந் தத்துவரென்றும் பெயர்.

ளெர்ன்றிய போதி சாளு திகளாப்
நின்றன முறைநிறை நிறைபிர பாவம்.

(இ-ள்.) தத்துவமென்றும், மூர்த்தியென்றும், பொருந்திய பிர
பாவமென்றும் மூன்றுவகையான தகைமைப்பாட்டால் இசையச்
சொல்லப்படும். இவையே சிவசாதாக்கிய மென்னுந் தத்துவமும்
சதாசிவமென்னு மூர்த்தியும் பொருந்தினது ஈசானம். அமூர்த்தி
சாதாக்கியமென்னுந் தத்துவமும் ஈசனென்னு மூர்த்தியும் பொருந்
தினது சத்தியோசாதம். மூர்த்திசாதாக்கிய மென்னும் தத்துவமும்
பிரமீசனென்னும் மூர்த்தியும் பொருந்தினது வாமதேவம் காதநிரு
சாதாக்கியமென்னுந் தத்துவமும் ஈசனென்னும் மூர்த்தியும்,
பொருந்தினது அகோரம். கன்மசாதாக்கிய மென்னுந் தத்துவமும்
ஈசானென்னு மூர்த்தியும் பொருந்தினது தற்புருடம். மூர்த்தி
மரணக் கொப்பைப் பிரபாவ மென்பதாம். (சு)

10. தத்துவ நிட்களஞ் சுகள மூர்த்திக்
ளிபபிர பாவஞ் சுகளநிட்களமே
தத்துவ முயிரெனத் தருமூர்த் திகளுட
லபபிர பாவ முடலுயி ரெனுமே.

(இ - ள்.) சிவசாதாக்கியமுத லென்றும் நிட்களமாய்த் தேகி
யாம். சதாசிவமுத லென்றும் சுகளமாய்த் தேகமாய். இவைகளை யொப்
பான் ஈசனாதிதிலென்றும் சுகளநிட்களமாய் உடலுயிரெனென்று சொல்
லப்படு மென்பதாம்.

11. பரைமுத லென்றிற் பத்திலோர் பங்காய்
நிறைநிறை யாக நிகழ்ந்து பிரிந்தன
வருளினிவ் சாகாக் கியமென லென்கே.

(இ - ள்.) பராசத்தி முதலான லென்றும் பத்திலொரு கூறு
வலியையுடைய சிவசாதாக்கியமுத லென்றும் அணக்கிற் காரியமாய்.

அடைவாய்ப் பிறிந்த தென்பதாம். இனிச் சர்தாக்கியங்களின் நாம ரூபங்களைச் சொல்லில். (கக)

12. சிவசா தாக்கிய மென்ற திருப்பெய
ருவமையில் சுத்த மாயையி லுண்டா
யதிசூக் குமமா யளவறு மொளியாய்
விதமிசு மபர மின்னின் வினங்கி
விதமுற வெங்கும வியாபித் திடுமே
சாரு மமூர்ததி சாதாக் கியமென்
றேதிய ரூபை யாதலிற் பெயராய்க்
கலைகடந் தொருவிங் காதா ரமதாய்த்
தொலைவில் கோடி சூரிய ரொளியாய்த்
தூணம தாகிச் சோதியி னூடே
காணரு மநதர்க் கதமூர்த் தியதாய்
மேலைத் திவ்விய விங்க மெனவு
மூலத் தமப மெனவு மொழிநதனர்
எசசமில் மூர்த்தி சர்தாக் கியமென்
றிசசை குணத்துட் னெய்தலி னெய்திக்
கலையை யணுகலிற் காணு முருதரித
தெரிதழற் பிழம்பா மிலிங்கம துருவா
யுச்சியி லொருதிரு முகமு மம்முகத்
தச்சமின் முக்கணு மாயிருப பதுவே
கர்த்திரு சாதாக் கியப்பெயர் ஞானமென்
றத்த் னெழிற்பெய ராதலி னாலும்
ஞான சத்தி * யிலகுத லாணு
முனமில் மறைக ஞானரத்திடு மதுதான்
சுத்த மாதலிற் றாய்ப்புனிங் கொளியை
யித்திக் திவ்விய விங்கமு மாயதின

மத்தியில் நாலு முகத்தொடு மன்னி
 நலமிரு பன்னிரு நயன முடைத்தாய்
 வலதுகை சூல மழுவா எபய
 மிடதுகை நாக மிலங்கிய பாசம்
 படுமணி வரத மெனும்படை யேந்தி
 யொடிவி விலக்கண முடனிருப் பதுவே
 கன்ம சாதாக் கியகா ரணப்பெயர்
 தொன்மைக் கிரியையிற் றேன்றவி லுடைத்தா
 நாத மயமெனு நவிலு மிலிங்கமும்
 பேதமில் னிந்து மயமாம் பீடமுஞ்
 சோர்வறக் கூடித் தொழிற்பட் டிருக்கும்.

(இ - ள்.) சாந்தியாதிரை என்னும் பெயரையுடைய உவையு
 யற்ற பராசத்தி சுத்தமாதலால் சுத்தமான சிவமென்னும் பெயரை
 புடைத்தாய்க் காணவியாத்திக் கெட்டாத அதிருக்குமமாய் அளவு
 படாத பிரகாசமாய்ப் பார்த்தவிடமெல்லாம் தானாகி மிருந்த விதம்
 பட்ட ஆகாசத்தின் மின்போல அருபத்திலே தியானத்தால் விளங்
 கப்பட்டுச் சர்வவியாபியாய் இருப்பது சிவசாதாக்கியம். இது லய
 நானமென்று சொல்லப்படும். சாந்தியென்னும் பெயரையுடைய
 ஆதிசுத்தி அருபியாதலால் அமூர்த்தியென்னும் பெயரை யுடைய
 நாய் வடிவறுதியாதலால் விகற்பமான கலைகளுக் கப்பாற்பட்டு
 துணுகாரமான ஒப்பற்ற இலிங்கமாய்க் குன்றாத கோடி சூரியப்
 பிரகாசத்தையுடைய இலிங்கத்தினடுவே காண்டற்கரிய வடிவை
 ஏற்பித்திருப்பது அமூர்த்திசாதாக்கியம். இது திவ்விய லிங்கமென்
 றும் மூலத்தம்பென்றுஞ் சொல்லப்படும். இவ்விலிங்கத்திலேயே
 இருட்டி சங்கரா காலத்தில் தோற்றமும் ஒடுக்கமும் உண்டாவது
 இலிங் - லயம். கம் - தோற்றம். விக்கை யென்னும் பெயரை

* லிங்க என்னும் தாது சித்திரித்தல் என்னும் பொருட்டாதலால்
 புடைத்தல், தாத்தல் முதலியவற்றால் உலகத்தைச் சித்திரிப்பதாகிய
 பரமேசுரப் பிரபரவமே லிங்கமெனப்படும் எனினு மனமாயும்.

யுடைய இச்சாசத்தி சுத்தகுணமான கலையைப் பொருந்துதலால் குற்றமற்ற மூர்த்தி யென்னும் பெயரை யுடைத்தாகிக், காணப்பட்ட கடிவையு முடைத்தாகிக், காலாக்கினிக்கொத்த பிரகாசத்தையு முடைத்தாகி, இலிங்கவடிவாகி, அதனுடைய ஊர்த்துவத்திலே ஒப் பற்ற ஒரு திருமுகம், குற்றமற்ற இச்சா ஞானக் கிரியைகளாகிய திருநயனங்கள் மூன்றுங் கண்டிப்பற்ற வடிவு முடைத்தாயிருப்பது மூர்த்திசாதாக்கியம். இதற்கு இலிங்கமூர்த்தியென்று பெயர். பிர திட்டை யென்னும் பெயரையுடைய ஞானசத்தி கருத்தாவுக்கழகிய குணமென்னும் சுபாவமாதலாலும், அந்த ஞானசத்தியிலே தோற்று கையாலும் கர்த்திருவென்னும் பெயரை யுடைத்தாய்ச் சுத்தமாகையால் தூய் படிசுப் பிரகாசமான திவ்விய லிங்கமூமாய் அதனுச்சி யிலே நாலு திருமுகமும் நன்மை மிகுந்த பன்னிரண்டு திருநயனங் களு முடைத்தாய், வலத்திலே குலம் மழு வான் அபயம், இடத்திலே பாம்பு விளங்கிய பாசம் உண்டாக்கப்பட்ட மணிவாதம் என்னும் ஆயு தங்களைத் தரித்துக் குறைவில்லாத இலக்கணங்கள் கூடியிருப்பது கர்த்திருசாதாக்கியம். இதற்கு ஞானலிங்கம் என்று பெயர். நிவிர்த்தி யென்னும் பெயரையுடைய தொழிலாகையாலும் பழமையாய் இந்தச் சத்தியிலே தோற்றுகையாலும் தொழிலென்னும் காரணப்பெயரை யுடைத்தாய் நாதமயமென்று சொல்லப்பட்ட ஞானலிங்கமும் பேத மில்லாத விந்துமயமான கிரியாபீடமும் ஏறாமற் குறையாமற் கூடிப் பஞ்சகிருத்தியமென்னும் தொழிலையுடையது கண்மசாதாக்கியம். இது கிரியாலிங்கம் என்றும், அதிகாரத்தான மென்றும் சொல்லப் படுமென்பதாம். இனி ஞானக் கிரியைகளென்னும் நாதவிந்துக்க ளுடைய கூட்டத்திற் பொருந்துந் தொழிலு விளங்கக் சொல்லு மிஃது.

(கஉ)

13 கர்த்திரு சாதாக் கியமுத னாலும்
வைக்கிடு நாத மயமெனக் தருமே.

திவிர்த்தி முதலாய் நிகழ்கலை சத்திகள்
 வியப்புறு நாலு விர்து மயமே
 யின்ன பீட விங்க மிரண்டற
 வந்நிலை கூடிய வவதார் தன்னின்
 முன்னுரை திவிர்த்தி முதனாற் கலையென
 மன்னிய விர்து மயமாம் பீடந்
 தன்னி னடுவே தருமிந் திகைமுத
 ல்ரண்டரு நாத கலைகளோ ரைந்துந்
 திரண்ட வவைதார் தீதறு நாத
 மின்ன நாத மயமெனு மிலிங்கந்
 தன்னி னடுவே சதாசிவ னீசன்
 பிரம னீசரன் பேரீ சான
 னென்னு மைம்மூர்த் திகளிடந் தனி லுயர்
 சிவசா தாக்கிய முதலைந் தாசற
 மிச்சிர மித்திடு மவதாத் தீசா
 னாதிகள் முகபந் தியதா மவீர்சா
 தாக்கிய மைந்துந் திரண்ட வவதாங்
 கன்ம சாதாக் கியரா கும்மே.

(இ - ள்.) கர்த்திருசாதாக்கியம், மூர்த்திசாதாக்கியம், அமூர்த்தி
 சாதாக்கியம், சிவசாதாக்கியம் இவை நாலும் ஞாதத்தில் தொழிலறுதி.
 நன்மசாதாக்கியம் தொழில். நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி
 யென்னும். சத்திகள் நாலும் விர்துவித் தொழில். சாந்தியாதியை
 தொழிலறுதியென்று சொல்லப்படும். சொல்லிய தொழிலான நிவிர்
 த்தியாதி பீடமும் தொழிலறுதினை கர்த்திரு முதலான லிங்கமும்,
 நன்மசாதாக்கியமான லிங்கமும் சாந்தியாதியையான பீடமும் தம்
 மில் ஒத்தவிடத்தினேமூன் சொன்ன ஆதிமுதல் நாலு சத்திகளும்
 பிரேரிக்கப்பட்ட வலிந்தவமான சாந்தியாதி நாலும் தந்தொழிலை
 உன்னத்கித் திரண்டருக்குவ குடியென்னும் பீடத்தின்மேல்

நனைமும்பாட்டால் வியாபினி முதலான சத்திகளால் பிசேரிக்கப் பட்ட இந்திகை ஆகியாய்க் காவலான நாதகலைகள் ஐந்தும் பொருந் தின இடம் தீதற்ற நாதமான லிங்கம். இந்த நாதமயமான லிங்கத் தின்மேல் நடு மேற்கு வடக்குத் தெற்குத் கிழக்கென்னுந் திசைகளிலே இருக்கும் சதாசிவன் ஈசன் பிரமன் ஈசரன் மேலாகிய ஈசானன் என்னும் ஐந்து மூர்த்திகளிடத்திலே மேன்மையான சாதாக்கிய முதலான ஐந்தும் அவைவறப் பொருந்தி யிருந்துள அவ் தரத்தில் ஈசானாதியன முகவொழுங்காக விளங்கியிருக்கும். சாதாக்கிய மைந்தும் ஒன்றாய்த் திரண்ட அவசரம் கன்மசாதாகிய மெனைய தாம். (கஉ)

14. சிவசா தாக்கியஞ் சிவன்றனை யாசரித் ததுமுத லொன்றை யொன்று சரிததலி லண்சா தாக்கிய மைந்தந் திரண்டது தணிவில் கரும சாதாக்கியமே யீனமில் பொருள்க ளெவைக்கு மாதரந் தானே கரும சாதாக கியமே.

(இ - ள்.) சிவசாதாக்கியம் பரமசிவந்தையும், அமூர்த்தி சாதாக்கியம் சிவசாதாக்கியத்தையும், மூர்த்திசாதாகியம் அமூர்த்திசாதாகியத்தையும், கத்திருசாதாகியம் மூர்த்திசாதாகியத்தையும், கனட சாதாக்கியம் கத்திருசாதாக்கியத்தையும் ஆசரித்திருப்பதால் அழகிய சாதாக்கியம் ஐந்தும் கெடாமல் திரண்டது கன்மசாதாக்கியம். அந் தியாத எல்லாப் பொருள்களுக்குந் தான் ஆதாரமாய் அழியும் பொருளை அகிடழப்பித்தலால் கன்மசாதாக்கியம் என்பதாம். இந்தக் கன்ம சாதாக்கியம் திரண்ட திரட்சியைச் சொல்லில். (கச)

15 சாதாய கரும சாதாக்கியந்தான் மூர்த்தி வடிவாய் முனைத்ததி னாலும் பிண்டம் மென்று பெயர்ந்தது என்ற

வண்ட சராசர வியாபகத் தாலும்
 பிண்ட மென்பது பீடப் பெயரா
 யெண்டகு வாதன மீதிருக் கையின
 லதுவே திருவடி வாகையி னாலும்
 திண்டிற லருவுருத் திரண்டமை யாலும்
 பிண்டா காய மெனப்பெயர் பெறுமே.

(இ - ள்.) சொல்லப்பட்ட * கன்மசாதாக்கியம் பஞ்சமூர்த்தி க்ஞடைய ஒன்றுதலினால் உண்டாகையாலும், அண்டத்திலே பிண்டமென்று சொல்லப்பட்டு நின்று சஞ்சரித்துமுள்ள ஆன்ம ஷருக்கங்கட்கு உயிராய் நிற்கையாலும், பிண்டிகை யென்னும் பெய ன்ரையுடைய பீடத்தின்மேலே சொல்லுந் தகைமைப்பாட்டிலே எழுந் தருளி யிருக்கையினாலும், பிண்டமான சத்திதானே திருமேனி யாகையாலும், திண்ணிமையுடைய நிதிகளமும் வீரப்பாட்டையுடைய சகளமும் கூடித் திரண்டு ஒன்றானதாகையாலும், பிண்டமென்னும் பெயரையுடைய திருமேனியாயிருக்கு மென்பதாம். (கடு)

16. சுத்த காரணத் தத்துவத் தொகையுஞ்
 சுத்த காரியத் தத்துவ மனைத்துஞ்
 சென்று கன்ம சாதாக் கியத்தினை
 யென்று மாசரித் திருப்பது துணிவே.

(இ - ள்.) காரணமாய்ச் சுத்தமாயுள்ள தத்துவத்தினை கூட்ட மும் காரியமாய் அசுத்தமாயுள்ள தத்துவத்தின் திரட்சியும் குழப் பட்டுத் தங்கள் தொழிலுக்கு அதிதமான கன்மசாதாக்கியத்தை இடைவிடாமல் சந்தேகமற ஆசரித்திருக்கு மென்பதாம். (கக)

* கன்மசாதாக்கியர் இலங்கமும் பீடமும் யிருக்கினும் இந்து திருமுகமும், பத்துக் கரங்களு முடையாய்த் தியானரூபியாயிரும்

17. தந்துரை சுத்தத் தத்துவ மியம்பின்.

(இ - ள்.) உரைதரப்பட்ட சுத்த தத்துவத்தின் பொருளாகிய அபரவிந்து அபராதம் பரவினது பராதம் இவை நான்கினு மிருந்து சுத்த பஞ்சகிருத்தியத்தைப் பண்ணும் சதாசிவத்தினுடைய வியாத்தி வியாப்பியங்களைச் சொல்லில். (கஎ)

18. முந்துரை நிவிர்த்தி முதலிய வபர
வினது கலையென விளம்பிய வைந்தே.

(இ - ள்.) உரைமுந்தின நிவிர்த்தி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட கலையைந்தும் அபரவிந்து விகற்பமான பஞ்சகலைக ளென்பதாம். ()

19. இந்திகை தீபிகை ரோசிகை மோசிகை
கருதிய லூர்த்துவ காமினி யென்னு,
மபர நாத கலையிவை யைந்தே.

(இ-ள்.) இந்திகை, தீபிகை, ரோசிகை, மோசிகை, கிருத்தியத் தைக் கருதிய ஊர்த்துவகாமினி யென்னு மைந்தும் அபராதத்தின் கலைக ளென்பதாம். (கக)

20. சுழுமுனை பிங்கலை சொல்லிடை யுலகம்
முழுதுங் காட்டிய நாடிகள் மூன்றே.

(இ - ள்.) பிரபஞ்சத்தைக் கொடாமல் அபித்தித்து நிற்கு இச்சா ஞானக் கிரியை யென்று சொல்லப்பட்ட சுழுமுனை பிங்கலை இடை இவை மூன்றும் நாடியாய் நின்று நாதமுதல் பிருதுவியன மூன்ற அடுக்குகளைக் குலையாமல் பந்தித்து நிற்குமென்பதாம். (உ0)

21. சூக்குமை நல்ல சூக்குமை மிர்தை
மீக்கொ ளாமிர்தை விபாபினி யேபுர
மாகிய விந்து கலையிவை யைந்தே.

(இ-ள்.) குக்குமை, ஆகிக்குக்குமை, மிருதை, அமிருதை, லியாபினி ஆகிய இவைகள் ஐந்தும் பரவிந்து பேதமாய் அபரவிந்துவை யுதிட்டித்து நிற்குங் கலைக ளென்பதாம். (உக)

22. காரண வியாபினி வியோம ரூபை

யனந்தை யனாதை யனாசிருதை தான்பரங்
கலந்த நாத கலையிவை யைந்தே.

(இ - ள்.) அழியாத வியாபினி, வியோமரூபை, அனந்தை, அனாதை, அனாசிருதை ஆகிய இவைகள் ஐந்தும் பரநாத பேதமாய் அபரநாதத்தை நடத்துங் கலைகள். இந்தப் பரவிந்தும் பரநாதமும் சத்தி சிவான்மியமாயிருந்து அபரவிந்து அபரநாதத்தை நடத்து மென்பதாம். (உஉ)

23. பரசிவமும் தூற்றுப் பத்திலோர் பங்கா

மவதா மனாசிருத ரவாநா மத்தினி
மமருஞ் சத்தி யனாசிருதை யாகு
மனாசிருதர் பாம ரனாசிருதை பரையா
மனாசிருதர் காரண மனாசிருதை யாகு
மனாதர் முதலா வ்மைவரு நால்வரு
மனாசிருதை முதலருட் சத்திக டம்மோ
டிணைந்து சேவித் தீரிரு திசையினு
மணைந்திருந் தேத்துவ ரனாசிருதர் தம்மையே.

(இ - ள்.) பரசிவத்தில் ஆயிரத்தொருபது வண்ணமுடைய அவதாரம் அனாசிருதர், அவரைப் பிரியாத சத்தி அனாசிருதை. இவர்ப் பரானைய அதிட்டிக்கையால் பரனென்றும் பெயர்பெற்றுத் தானொருவரை ஆசரியாதபடியால் அனாசிருதராய்த் தமக்கவதாரமான் பரையும் அனாசிருதையானது. இவரைக் கிழக்குத் தெற்கு வடக்கு மேற்கு என்னுந் திசையிலே அனாதர் அனந்தர் வியோமரூபர் வியாபகர் என்னும் இவர்கள் நால்வரும் அனாதை அனந்தை வியோமரூபை

வியாபினி யென்னும் மனுக்கிரக் சத்திநோடே கூடி அஞ்சிரு
தரைத் தோத்திரம் பண்ணிகொண்டிருப்பார் க ளென்பதாம். (உ.உ)

24. அனாதை யனாதர் கரணம் தெனவும்
வினாவுடன் கிரியை யெனவும் விளம்புவ
ரனாதை யனாதர் கரணம் தாரு
மினந்தரு ஞான சத்தியு மென்பர்
வியோம ரூபை வியோம ரூபர்க்
கியாவருங் கரண மென்ப ரிதன்றியுந்
தயாமிரு மிசசா சத்தியு மாகும்
வியாபினி தன்னை வியாபகர் காரண
மியாமகி ழாதி திரோபவ மென்ப
ரனாதை முதலோ ரைவரை யதிதை
முனாவுண ரைங்கலை யெனவுணர் முறையே.

(உ - ள்.) அனாதை யென்னுஞ் சத்தி அனாதருக்குக் * கரண
முமாய்க் கிரியாசத்தியுமாமென்று சொல்லுவார்கள். அனாதை
யென்னுஞ் சத்தி அனாதருக்குக் காரணமுமாய் அறிவைத் தரும்
ஞானசத்தியுமாமென்று விளம்புவார்கள். வியோமரூபை யென்னுஞ்
சத்தி வியோமரூபருக்கக் கரணமுமாய்க் கிருபை மிருந்த இச்சாசத்
தியுமாமென்று உணர்வார்கள். வியாபினியென்னுஞ் சத்தி வியா
பகருக்குக் கரணமுமாய்க் ஆன்ம வனுக்கிரகமான ஆதிசத்தியுமாய்
என்றும் திரோதான சத்தியுமாமென்றும் ஒதுவார்கள். அஞ்சிரு
தை முதலான பஞ்சசத்திகளும் சாந்தியாதிதை முதலான கலைகளை
பிரோரிக்கையால் அஞ்சிருதை முதலான சத்திகள் இத்தையும் பஞ்
கலைகள் என்று மொழிவார்க ளென்பதாம். (உ.ச)

25. அஞ்சிருதர் தம்மோ டனாத ரனந்தர்
வியோம ரூபர் வியாபகர் சத்த

மென்றுய ரைநதொழி னுற்று நடத்தநிற்
சுகததிவர் காரிய மான சதாசிவர்
வகுத்திடு மெந்து முகத்தொடு மன்னி
யசுதத வைநதொழி லவைபண் ணுவரே.

(இ-ள்.) அஞ்சிருநர் அஞதர் அனந்தர் வியோமருபர் வியாபகர்
என்னும் இவர்கள், பரை கிரியை ஞானம் இச்சை ஆகி யென்னும்
பஞ்சசத்திகளைக்கொண்டு சிவசாதாக்கியம் கன்மசாதாக்கியம் கத்திரு
சாதாக்கியம் மூர்த்திசாதாக்கியம் அமூர்த்திசாதாக்கியம் என்னும் இவர்
களை யுண்டாக்கி யொன்றுவிக்கும் தானசுத்த பஞ்சகிருத்தியத்தை
கடத்துகையால் இந்த அஞ்சிருநருடைய அவதரகாரிய மென்னும்
கன்மசாதாக்கியருக்குச் சுத்த அசுத்த பஞ்சகிருத்தியத்தின் தொழி
தானே கீர்துமுக மாதலால் இத்தொழிலாகிய முகத்துடனே கூடிய
பஞ்சசத்தில் அசுத்த பஞ்சகிருத்தியத்தை கடத்துவ ரென்பதாம்.()

26. * சமனை யுன்மனை தம்மி லிரண்டற

வமையு மவதர மஞ்சிதர் தாமே.

(இ - ள்.) சமனையென்னும் பரையும் உன்மனை யென்னும்
பரமும் தம்மில் கூடி ஆன்மாக்களைத் திருவுள்ளத்தடைத்த அவதரம்
அஞ்சிருந ரென்பதாம்.

இவர் காரியமான சதாசிவர்க்கு இத்தனையான சத்தி மனோன்
மணி யொன்றுள்ளது. (உசு)

27. அஞ்சிதர் முதலோ சைவர் வியாத்தி

யளவை யுரைக்கி னயன்மா ஓருத்திர
னையு மகேசன் சதாசிவ னென்றில்
ராகி நிரைவிறை யைவரு மீரகும்.

* அத்தியானியகமாகிய சமனை உன்மனை யிரண்டுக் சத்திய
வதர கலகனென வுரைக்கு மவசரமு முண்டி.

(இ-ள்.) அனுகருதர்க்குப் பிரமன் அனவாகவும், அனுகதர்க்கு விஷ்ணு அனவாகவும், அனந்தர்க்கு உருத்திரன் அனவாகவும், வியேழ்ம ரூபர்க்கு மகேசுவரன் அனவாகவும், வியாபகர்க்குச் சதாசிவன் அனவாகவும் வியாத்தி யென்பதாம். (உஎ)

28. பீடு நீடு வியாபகர் பிறிவா
மாட கேச சுவர்பா தலமே
மீடுற வதிட்டித் தினி திருந் தனரே.

(இ - ள்.) பெருமை பொருந்திய வியாபகருடைய மூர்த்தி பேதமான ஆடகேசுவர் சத்த பாதானங்களைத் தமதாக்கினையால் நடத்தி அவவிடத்தில் இனிமையுடன் எழுந்தருளியிருப்ப ரென்பதாம்.

29. உய்த்த வியோம ரூபர் பிறிவா
மத்தர் கூர்ம வரண்ட ரவர்தா
மெழுநாற் கோடி யிருடரு நாகமு
மழியா ததிட்டித் தாங்கிருந் தனரே.

(இ - ள்.) மோட்சத்தைப் பிரசாதிக்கும் வியோமரூபருடைய மூர்த்திபேதமான கூர்மாண்டதேவ நாயனார் அந்தகாரமான இருபத் பத்தெகோடி நாகமும் கெடாமல் அதிட்டித்து அவவிடத்தில் எழுந்தருளியிருப்ப ரென்பதாம். (உஉ)

30. ஆல மகைதே ரனந்தர் பிறிவாங்
சூல வினலக் கட்டி ருருத்திர
சூல மென்று நவில்பிர மாண்டஞ்
சூல வளிக்குந் தயாபதி யாகும்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கும் வேதங்களால் விசாரிக்கப்பட்ட அனந்த ரூப மூர்த்திபேதமான காலாக்கினி உருத்திரதேவர் பிருதவி யென்று சொல்லப்பட்ட பிரம்மாண்டத்தை மிகுந்திருபையுடனே கட்டி அதிட்டித்து எமந்தருளியிருப்ப ரென்பதாம். (உ௦)

31. அனாதர் பிறிவா மாதா ரங்களைத்
தனமிசை யண்டஞ் சுமந்திருப் பதுவே.

(இ-ள்.) அனாதருடைய மூர்த்திபேதமான ஆதாரசத்தி, நெருங்கிய அண்டங்களைத் தனது உச்சியினால் சுமந்து எழுந்தருளியிருக்கு மென்பதாம். (௩௧)

32. அனாசிதர் வடிவிற் பிறிந்திடு மனந்தர்
சுறித்திடு மாதா ரததொடு கூடி
யசுதத மாயை யதிட்டிப் பவரே.

(இ - ள்.) அனாதருடைய மூர்த்திபேதமான அனந்தேசுரர் முன்சொன்ன ஆதாரசத்தியுடனே கூடி, அசுத்தமாயையைப் பிரேரித்துக்கொண்டிருப்ப ரென்பதாம். (௩௨)

33. இப்படிச் சுத்த தத்துவ மியாவும்
வைப்புறு நாத மயலிங் கத்தினைத்
தப்பற வாசரித் திருப்பது தானே.

(இ - ள்.) இப்படி வியாத்தி வியாபகங்களையுடைய மேலாகிய தொழிலான சுத்த தத்துவங்கள் எல்லாம் நாதமயமாகிய நிலைபேருதவுள்ள இலங்கத்தை விடாமல் ஆசரித்திருக்கு மென்பதாம். (௩௩)

34. அசுத்த தத்துவ வடைவினை யமல .
னிசைத்திடு மைநதொழி வியம்புவ மினியே
யுநத வனாசிதர் காரிய மாகிய
மூந்து சதாசிவ ரைந்தவ தரமா
யயனெடு மாலுட னந்த வருத்திர
னியலு மகேச சதாசிவ ரென்றிவர்
தம்மை யதிட்டித் திவர்க டமைக்கோண்
டம்முறை யசுத்த வைந்தொழில் நடத்துவர்.

(இ - ள்.) நின்மலசிவன் அசுத்த தீத்துவங்களை நடத்தும் தான். பஞ்சகிருத்தியங்களை மேற்சொல்லுமிடத்து முன்னே அஞ்சித்ருடைய காரியமாகச் சொன்ன சதாசிவநாயனார் கிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அனுககிரகம் என்னும் ஐந்து தொழில்களை நடத்துமிடத்து அவர் சத்தியும் ஐந்தவதாமாகையால் இந்தச் சத்தியுடன் கூடி நின்று பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன் மகேசுரன் சதாசிவன் என்றிவர்களைக்கொண்டு முறையே அசுத்த பஞ்ச கிருத்தியங்களை நடத்துவ ரென்பதாம்.

(நசு)

35. தீர வசுததத் தைந்தொழிற் செய்யுங்
காரண விபாததி கழறுவ மினியே.

(இ - ள்.) வேறு அசுத்த பஞ்சகிருத்தியங்களைப் பண்ணுங் காரணேசுரர் வியாத்தியை மேற்சொல்லுவோ மென்பதாம். (நடு)

36 அவனி யதிட்டித் தறுநாற் றத்துவ
மதனில் வியாபித் திருப்பவ னயனே.

(இ - ள்.) பிருதுவி பூதத்தை அதிட்டித்துப் பிரமாண்டத்திலிருந்து ஊர்த்துவ வியாத்தியாக ஆன்மத்தத்துவம் இருபத்தநாலிலும் வியாபித்திருப்பவன் பிரம னென்பதாம்.

(நசு)

37. அப்புவை யதிட்டித் தாய பிரகிருதி
இயாப்பி லுபாதா னததொடுங் கூடிப்
படிமுதல் மாயை முடிவுமுப பததொன்
றடைவுற வியாபிப பவனட ளரியே.

(இ - ள்.) அப்பு பூதத்தை அதிட்டித்து இணையில்லாத பிரகிருதி யென்னும் உபாதாவத்திலிருந்து பிருதுவி முதல் பிரகிருதியுனவாகக் கீதந்தரமாக நடத்தி வித்தியாதத்துவம் எழும் ஆன்மத்தத்துவத்திலே காரியப்படுகையால் மாயை முடிவுமுன் ஏழிலும் வியாபி

துச் சொல்லிய முறையே மூப்பத்தொரு தத்துவத்திலும், சமவியாத்தியாக வியாபித்திருப்பவன் வெற்றிப்பாட்டையுடைய விஷ்ணுவென்பதாம். (உஎ)

*38. ஆப நிலைய யதிட்டித் தளவறு
மாயை யுபாதா னத்தொடு மன்னி
மாயை முதலா மண்முடி வாக
* மூய தத்துவ மூப்பத் தொன்றிலு
மேய வியாபித் திடுமுருத் திரனே.

(இ-ள்.) தேய பூதத்தை அதிட்டித்து அளவிடுதற்கரிய காரணமாயை யென்னும் உபாதானத்திலிருந்து மாயைமுதல் பிருதுவி முடிவான நெருங்கின மூப்பத்தொரு தத்துவத்திலும் பொருந்த அதோவியாத்தியாக வியாபித்திருப்பவன் உருத்திரனென்பதாம்.()

*39. வாயுவை மாயா வகையதிட் டித்துத்
தூய வித்தை யுபாதா னத்துட்
ஆப மாயை யாதிமண் ணளவாஞ்
சேய தத்துவ மாணையிற் செலுத்திச்
சுத்த வித்தை தொடர்ந்த மகேசம்
மொய்த்த சதாசிவ மூன்றுதத்துவத்திலு
மொத்து வியாபித் துறையு மகேசன்.

(இ - ள்.) வாயுபூதத்தை அழியாமல், அதிட்டித்துத் தத்துவத்தையென்னும், உபாதானத்திலே யிருந்து மாயைமுதல் பிருதுவி முடிவாகவுள்ள தத்துவங்களைத் தமதாக்கினையாலே நடத்திச் சுத்த வித்தை அதற்கடுத்த மகேசரம் அனை நெருங்கின சதாசிவம் என்னும் மூன்று தத்துவத்திலும் சமமாக ஊழ்த்துவ வியாத்தியாக வியாபித்திருப்பவன் மகேசனென்பதாம். (உக)

* மூய = மொய்த்த.

40. ஆகா யத்தை யதிட்டித் தருளா*
 லோதை விந்து வுபாதா னத்துடன்
 மாயை யடிமுடி மண்ணமர் தத்துவ
 மேய வாணையி னாலே நடத்தி
 சுத்த வித்தை யொடுநா தாந்த
 தத்துவ மைந்தினு மொதது வியாபித்
 துய்தத சதாசிவ னோங்குவ னனறே.

(இ - ள்.) ஆகாயத்தை யதிட்டித்து நேசமாகிய அனுக்கிரக நிமித்தமாக விந்து என்னும் உபாதானத்திலே யிருந்து மாயைமுதல் பிருதுவி முடிவாக அடைவே நிலைபெற்றுள்ள சுத்த தத்துவங்களைத் தமதாக்கினையினாலே பொருந்த நடத்திச் சுத்தவித்தை மகேசரம் சாதாக்கியம் சததி சிவம் ஆன விந்து நாதமென்னும் ஐந்துதத்துவத்திலும் சுதந்தரமாக சமவியாத்தியாய் வியாபித்து மோட்சத்தை வதுவாக்கும் சதாசிவநாயனார் எழுந்தருளியிருப்ப ரென்பதாம். (ச௦)

41 ஐந்து காரண ரைம்பூ தத்தினு
 முந்த வியாபித் திருப்பரிம முறையே.

(இ - ள்.) காரணேசரர் ஐவரும் முதன்மையாகிய பஞ்சபூதத் திலே முறையே வியாபித்திருப்பார்க ளென்பதாம். (சக)

42. ஐங்கா ரணரையு மைந்து முசத்தினுந்
 ஐந்தனை நெம்மிறை தானதிட் டித்தே;

(இ - ள்.) எமது சுவாமியாகிய சிவன் காரணேசரர் ஐவரையும் ஐந்தவதரமாகப் பிரேரிக்கு முறைமை யெப்படியென்னில், சத் தியோசூத் முகத்தால் பிரமாணவ்யும், வாமதேவ முகத்தால் விஷ்ணு வ்யும், அகோர முகத்தால் உருத்திரனையும், தற்புருட முகத்தால் மகேசரனையும், நசானமுகத்தால் சதாசிவனையும், கண்மகாதாக்கி உ ரென்னும் சதாசிவர் இம்முறையே அதிட்டித்தன ரென்பதாம். (சு)

43. சத்திய முத்தலீ சானமொ டைந்தினு
மொத்தலெள கீக மோங்கிய வைதிக
மத்தியான் மிகமதி மாற்கமந் திரமென்
றுய்த்த ஞான மைநதுமுற் பவமே.

(இ - ள்.) சத்தியோசாதத்தில் லௌகீக ஞானமும், வாம
தேவத்தில் வைதீகஞானமும், அகோரத்தில் அத்தியான்மிக ஞான
மும், தற்புருடத்தில் அதிமார்க்க ஞானமும், ஈசானத்தில் மந்திர
ஞானமும் தோன்று மென்பதாம்.

*-லௌகீகமாவது - பரம்பரையான அறிவு. வைதீகமாவது -
வேதஞ் சொல்லப்பட்ட ப்ச புண்ணியமான போகாதிகளைக் கொடுக்
கைக்குச் சாதனமான அறிவு. அத்தியான்மிகமாவது - அகம் புற
மென்னும் அறிவு. அதிமார்க்கமாவது - பரமயங்களுக் கப்பாற்பட்டு
உட்சமயுமாய்ச் சித்தாந்தமல்லாத அறிவு. மந்திரமாவது-இரட்சிக்குந்
தன்மைபயுடைய மந்திரங்களைச் சாகித்து அனுக்கிரகங்களைப்
பண்ணுமறிவு. மம - அறிகை, திரம் - இரட்சை. (சஉ)

44. அறைந்திடு ஞான மைந்தினு மயன்முத
னிறைந்தன ரைவரு நிரைநிறை வகையே.

(இ - ள்.) சொல்லப்பட்ட ஞானமுதலாக, ஐந்தினும் பிரமன்
முதலான தேவர்கள் ஐவரும் முறையே நிறைந்து இருப்பார்க
ளென்பதாம். (சஃ)

[இனி இச்சா ஞானக்-கிரியைகளைச் சொல்லுகிறீர்,]

45. "பரசிவ னிச்சை பாங்கில் சுதாசிவம்
மருவிய ஞான மகேசங் கிரியை
விரிதரு சுக்த வித்தை யாகும்."

* இவன் சொற்ற ஞானமைந்து மபரஞானத்து ஈடங்கும்.

(இ-ள்.) மேலாகிய சிவன் ஆன்ம வருக்கத்தைத் திருவுளத் தடைத்த இடத்தில் ஒப்பற்ற இச்சா ஞானக் கண்டிப்பு ஒப்பற்ற சதா சிவம், பொருந்திய ஞானம் மகேசம். ஆன்மாக்களுடைய பக்குவா பக்குவத்தை யறியுந் தன்மையாகப் பொருந்திய தொழில் சுதத விததை யென்பதாம். (சடு)

46. கிளர்சிவ னிச்சையும் ஞானமும் கிரியையும்
வளமலி யுருத்திரன் மலரோன் மாடுவன்
றிவர்தமை முறையே யதிட்டித் தனவே.

(இ-ள்.) பரமசிவனுடைய இச்சை உருத்திரனையும், ஞானம் பிரமனையும், கிரியை விஷ்ணுவையும் அதிட்டிக்குமென்பதாம். ()

[இனி அம்மூர்த்திகளின் வியாத்தியைச் சொல்லுகிறீர்.]

47. அயனுயர் தத்துவ மனைத்தையு மதிட்டித்
தியலும் பிரகிரு திக்க ணிருநது
வித்தை யேழினும் வியாபித் தனனே
வினவிய ரெடுமால் வித்தை ததாவந
தனையதிட் டித்துச் சாதாக கியமள
வினிது வியாபித் திருப்பவ னாகு
முருத்திரர் தம்மை யுயர்நதோ னிச்சை
யதிட்டிக் கையின ஸ்வர்சிவ தத்துவ
மொத்ததிட் டித்து வித்தை யுயிரெனுந்
தத்துவ பிரண்டினும் வியாபித் தனரே.

(இ-ள்.) பிரமன் பிரகிருதியில் பொருந்தியிருந்து கீழ் ஆன்ம தத்துவம் இருபத்தான்கையும் அதிட்டித்து மேல் வித்தியாதத்து வம் ஸீழினும் வியாபித்தனன். சொல்லும் விஷ்ணு புருடதத்து வத்திலிருந்து ஆன்மதத்துவத்தைக் காரியப்படுத்தும் வித்தியாதத் துவத்தினும் ஆன்மதத்துவத்தை யதிட்டித்து மேல் சாதாகியம்

அளவாக இனிமையுடன் வியாபித்திருந்தனன். உருத்திரனைப்
சிவனுடைய இச்சை யதிட்டிக்கையினாலும் அந்த வித்தியாதத்துவ
த்தை நடத்துகையினாலும் உருத்திரர் ஒக்க நின்று சிவதத்துவத்தை
அதிட்டித்துச் சதந்தரமாக வித்தியாதத்துவத்திலும் ஆன்மதத்துவத்
திலும், வியாபித்தன ரென்பதாம். (சஎ)

48 வனசனு மாலும் லௌகிக வைதிக
மெனுமிரு ஞான மெய்தவி னிவர்க்குப்
பசுநெறி ஞான மியல்பெனப் படுமே.

(இ - ள்.) பிரமனுக்கு லௌகிகஞானமும், விஷ்ணுவுக்கு
வைதிகஞானமும் சபாவமாகையால் இவர்கட்கு ஆன்மஞானமே
இயல்பென்பதாம். (சஅ)

49 பயிலுருத் திரனைப் பரசிவ னெனலு
மயனை மகேச னெனலு மரிதனை
யியலுஞ் சதாசிவ னெனலு மாமிவ
ரிதமுறு மாயை யிலய போக
மதிகா ரஞ்செயு மவரென மொழிப.

(இ-ள்.) முன்சொன்ன உருத்திரனைப் பரசிவனுடைய இச்சை
நடத்தலால் பரசிவன் என்றும், ஞானம் பிரமனை நடத்தலால் மகே
சன் என்றும், கிரியை விஷ்ணுவை நடத்தலால் பஞ்சகிருத்திய
மான தொழிலை நடத்தும் சதாசிவன் என்றும் சொல்லப்படும் இவர்
கள் போகத்தைப் புசிக்கும் தானமாகிய அசுத்தமாயையிலே இவ்வு
போக அதிகாரங்களை நடத்துவார்க ளென்பதாம். (சக)

50. சிவம்பயில் சத்தி சேட்டித் தலினிவர்க்
கியம்பினம் வியாத்தி வியாபக மிவையே.

(இ - ள்.) பிரம விஷ்ணு உருத்திரர்களைச் சிவசத்திசேட்டிக்
கையினால் இவர்கட்கு வியாத்தி வியாபகங்கள், இயம்பின மென்ப
தாம்.

51. மீதா கியமறை ஸ்ளமப்ய கனம
சாதாக் கியரெனுஞ் சீதாசிவக் கடவுள்
நிந்தையி லுயிரனுக் கிரக நிமித்த
மைந்தொழிற் திருவுளத் தடைத்த வவதர
முந்து மகேச மெனமொழிந் ததுவே.

(இ - ள்.) மேலாகிய வேதம் சொல்லிய கன்மசாதாக்கிய்
மென்னும் சதாசிவநாயனார் இச்சையுடன் ஆனம் அனுக்கிரக நிமித்த
மாகப் பஞ்சகிருத்தியத்தைத் திருவுளத்தடைந்து அனுக்கிரகிக்கும்
அவதரம் முன்சொன்ன மகேசர மென்பதாம். (இக)

52. ஈனமில் சதாசிவர் மகேசர ரெனுமிவ
ரான வெளிகா லதிட்டிப் பவரல
துநெறி தருதத் துவங்களு மலவே.

(இ - ள்.) முன் சொல்லிய சிவம், சதாசிவர், மகேசரர் என்னும்
மூவரில் சிவம் நீங்கலாகக் குற்றமில்லாத சதாசிவர் மகேசரர் என்னு
மிவர்கள் ஆகாயபூதத்தையும் வாயுபூதத்தையும் அதிட்டிக்கும் கார
ணேசாரும் அல்ல, சுத்தமாகிய சதாசிவம் மகேசரம் என்னும் தத்து
வங்களும் அல்ல வென்பதாம். (இஉ)

53. தடுப்பரு மந்தச் சதாசிவ முதல்வர்
கிடைத்திடு பஞ்ச கிருத்தியந் திருவுளத்
தடைத்து விருப்புறு மவதரந் தனிலே
கையவகைத் தொழிலா யமைவுறு சத்தி
மெய்வரு சுத்த வித்தை யாகுப.

(இ - ள்.) முன் சொல்லிய தடைபட்ட சதாசிவநாயனார் தமக்
குச் சுத்தரமான கிருத்தியத்தை கைவகையாகத் திருவுளத்தடைத்து
படத்தும் மகேசரமான அவதரத்தில் சத்தியு மதுவாக நின்று அந்தத்
தொழிலை நடத்துகைக்குக் காரணமாக நின்ற அவதரம் சுத்தவித்தை
என்று பெயரான தென்பதாம். (இஉ)

54. இத்தகை வைத்திடு சுத்த வித்தை
தத்துவ மலசிவ சத்தியெனத்தகும்.

(இ - ள்.) இத்தகைய சுத்தவித்தையைத் தத்துவ மென்ற
மல சிவசத்தியென்று சொல்லப்படு மென்பதாம். (இச)

55. உற்றிடு மதுதா னுபாதா நமதா
* மற்றதன் கருத்தா மகேசுர ராகும்.

(இ - ள்.) பொருந்திய அந்தச் சுத்தவித்தை சத்தியனுக்கிரகத்
தை நடத்துகையாலும், இதனிடமாக அனுக்கிரகம் பெருகையாலும்,
அனுக்கிரக உபாதானம் பொருந்தியிருக்கும் இச்சத்திக்குச் சத்தி
மான் மகேசுர மென்பதாம். (இரு)

56. விரிந்தவிச் சுத்த வித்தையு மகேசமுந்
தெரிந்துணர் சத்தி சிவான்மிக பாயிருந்
திருநுற் றிருபத் தீரிரு புவனத் .
தொருவா துறைபு முயிரனுக் கிரக
மியற்றுதற் பொருடா லிர்த மகேச
ரியற்படு மிச்சையி லேழு கோடி
போற்றுமா தீரர்களைத் தோற்றுவித் தனரே.

(இ - ள்.) விரிந்த சுத்தவித்தை மகேசுர மிரண்டுஞ் சுத்தி
சிவான்மிகமாயிருந்து நடத்து மனுக்கிரகத் தொழிலு ஆராய்ந்து
அறியில் இந்த மகேசுரரது இயல்பான ஞானனுக்கிரகமே என்னுந்
தொழிலாகிய இச்சையினால் அபரமந்திரேசரால் ஆசரிக்கப்பட்ட
சத்தகோடி மந்திரங்களை அனுக்கிரகித்து உண்டாக்கி யவர்களைக்
கொண்டு இருநுற்றிருபத்துநாலு புவனங்களிலும் யிருந்த புண்ணிய
த்தால் அடைந்து ஒழியாமல் இருந்துள்ள ஆன்ம அனுக்கிரகத்தை
நடத்துவார்க ளென்பதாம். (இச)

* மற்று - வினைமாற்று.

[பூர்வமார்க்கத்தில் இச்சையென்னும் பாசிவம், அதற்குக் காரணமான பரை அனுக்கிரக இச்சையை நடத்தும் மகேசுவரம், அனுக்கிரக தொழிலாகும் சுத்தவித்தை காரண காரியமான வடிவத்தையும் வடிவம் ஒத்துப் பஞ்சகிருத்தியம் நடத்தும் சதாசிவம் என்னும் இவர்கள் அனுக்கிரகத் தொழிலைச் சொல்லில்.]

57. மேவுமிச்சுத்த வித்தை பக்குவ
வாவிடக் குயர்சிவ ஞான மளிக்கும்.

(இ - ள்.) பொருந்திய சுத்தவித்தை கன்மத்துலெ யொப்பான ஆன்மாக்களுக்கு * நால்வகையான சத்திரிபாதமென்னுந் தொழிலை நடத்தி மேலான சிவஞானத்துக் கேதுவாகு டென்பதாம். (இள)

58. அளிக்கு மவதரர் தன்னில் மகேசர்
வெளிப்படு நாளு விதத்திரு மேனியோ
டளப்பருங் காட்சி கொடுத்தனுக் கட்டுக்
கிளப்பருந் திறலனுக் கிரகம் பண்ணுவார்.

(இ - ள்.) ஞானத்துக் கேதுவான அவதாரத்திலே ஆன்மாக்கள் பக்குவத்துக் கீடாக மகேசுவர் பலவகைப்பட்ட திருமேனியுடனே வெளிப்பட்டுச் சொல்லுதற் களவிறந்த காட்சியான திறத்தினால் மேலான பதமுத்திகளைக் கொடுத்து இரட்சிப்ப ஞானபதாம். (.)

59. அழிவில் சதாசிவ ரைந்தொழில் வகையாற்
பழுதி லனுக்கிர கம்பண் ணுவரே.

(இ - ள்.) நிலபெற்றுள்ள சதாசிவர், பேசுகிறவிர்த்தியைப் பண்ணிச், சிவஞானத்துக் கேதுவாகிய பதங்களில் வைத்து இரட்சித்து, அதிகாரவிர்த்தி பிறந்தபோது அந்தப் பதத்தை அழித்து, அந்தவழியின் இடைப்பை மறைப்பாக்கி, அந்த மறைப்பை அருளா

* நால்வகையாவன - மந்ததாம், மந்தம், தீவிரம், தீவிரதாம்.

கிய கிரணத்தால் நீக்கித் தம்மைக் கொடுக்கும் தான பஞ்சகிருத்தியும் ஏன்னும் அனுக்கிரகத்தைப் பண்ணுவ ரென்பதாம். (இக)

60. சொல்லிய பரைநற் சுத்தான் மாக்களுக்
கெல்லையில் திவ்விய ஞானத் தாலே
நல்லனுக் கிரகம் நயந்துபண் ணுவதே.

(இ - ள்.) சொல்லப்பட்ட அருளாகும் பரை முன் சொன்ன இயல்பையுடைய சுத்தான்மாக்களுக்கு அளவிறந்த தெய்வீகம் பொருந்திய ஞானத்தால் சிவனுடைய பரிபூரண முள்ளளவும் அறிந்து உபரதியைக் கொடுக்குந் தன்மையாகிய அனுக்கிரகம் பண்ணு மென்பதாம். (க௦)

61. பண்ணிய வந்தப் பக்குவந் தன்னில்
நண்ணிய ஞானக் கண்ணாற் கண்ட
திவ்விய மான சிவானந் தத்தினை
யவ்வயி னீவ ரஞ்சிதந் தாமே.

(இ - ள்.) ஞான ஆதித்தியமுன சிவனது அனுக்கிரகமான அருளால் விளங்கிய ஞானக்கண்ணால் உண்மையைக் கண்ட அவதாரத் தில் விளக்கி மாகப் பதார்த்தத்தைக் கண்டவனுக்கு மேல் விளக்கு வேண்டாததுபோல் இவனை அருளுக்கு மேற்படுத்திச் சிவானுபூதி யாகிய சிவானந்தத்தைச் சமீதியில் அனுக்கிரகிப்பர் பரஞ்சித அரு ளருத ரென்பதாம்.

62. இவர்கள் வடிவா கியகிரு மேனியைத்
தவறகல் சுத்த வித்தியா தத்துவ
மகேச தத்துவஞ் சுதாசிவ தத்துவந்
தவாத விந்து நாததத் துவமெனப்
பகர்தரு மறைகள் புகுத்துரைத் தன்சே.

(இ.-ள்.) சுத்தவித்தை, மகேசரம், சதாசிவம், சத்தி, சிவம் என்னும் இவர்களுக்குத் திருமேனியும் புவனமும் முறையே குற்ற மில்லாத சுத்தவித்தியாதத்துவம், மகேசரத்தத்துவம், சதாசிவத்தத்துவம், கெடாத விர்துத்தத்துவம், நாதத்தத்துவம் என்று அரிய வேதங்கள் பிரித்துச் சொல்லு மென்பதாம். (சுஉ)

63. அதனால்

தததுவ மூர்த்தி யிரண்டெனத் தகுமே.

(இ.-ள்.) ஆதலினால், தத்துவம் என்றும், தத்துவத்தை அகித் தத்து இருக்கும் மூர்த்தியென்றும், இரண்டா மென்பதாம். (சுஉ)

64. சுத்த மாயை தொடுத்துரைத் தனமினி

வைத்துண ரசுத்த மாயை யிலக்கண
மொய்த்துரை செய்வ னுயர்மறை முறையே.

(இ.-ள்.) மேலாய் வேதஞ் சொன்ன அடைவே சுத்த மாயை யின் வியாத்தி வியாபுகம் சொல்லி இதனால் உணர்த்தப்பட்ட * அசு த்தமாயையின் இலக்கணம் சொல்லுவா மென்பதாம். (சுச)

65. அதுதான்

நித்திய மாக நிறைந்தள விலதா
யொத்துறு சுகத்துக் கொருவித் தாகி
புண்ணு மழிவிலா தென்றன் ரன்றே.

(இ.-ள்.) அந்த அசுத்தமாயை அசேதன காரணமாதலால் நித்தியமாய், அசேதனத்தில் பூரணமாய், அனேக சத்திக ளுடைத் தாய், ஒன்றாய், தனு காரண புவன போகங்களாய், செகத்துக் கொப்

* அசுத்தமாயையிற் காரியுப்படுந் தத்துவங்கள் இன்றியமை யாது வேண்டற்பாலன வென்பதைச் சித்தாந்தவசனபூஷணத்திற் பாசவிஸக்கணத்திற் காண்க.

பில்லாத ஒரு விதையாப், சருவசங்கார காலத்திலும் ஆன்மாவீக்கு இடங் கொடுக்கும் தன்மை யொழியாததாய் இருக்குமென்று சிந்தேகமறச் சொல்லுவ ரென்பதாம். (சுசி)

66. அந்த மாயையில் வந்தது * கலையே.

(இ-ள்.) அனந்தேசரரால் கலக்கம் செய்யப்பட்ட மாயையிலே யுணவத்தைச் சிறிது நீக்கியபோது அக்கிரியையை நடத்துவது கலையாதலால் மாயையிலே கலை தோன்றின தென்பதாம். (சுசு)

67. கலையி லுதித்தது கால மாகும்.

(இ - ள்.) மறைப்பை நீக்குந் தொழிலாதி கலைகள் காலத்தே யாகையாலும் கலையிலே கால முண்டென்று கலை காலம் நியதி மூன்றின் றொழிலும் ஒரிடத்திலாகையால் இவை மூன்றும் பிரியாம ளுள்ளது. சொல்லுமிடத்து மூற்பிற் பாடிஸ்லை பென்பதாம். (சுசு)

68. நியதியுங் கலைக்கு நிகழவ தரப்பெயர்.

(இ - ள்.) ஆணவம் நீங்கவே யனுக்கிரகமென்று நியமிக்கையாலும், நியமித்தவிடத்துத் தொழில் கலையாகையாலும், அந்தக் கலைக்கு நியதியென்று அவதரப்பெய ரென்பதாம். (சுசு)

69. நியதியிற் + புருட தத்துவ நேரும்.

(இ - ள்.) பஞ்ச கஞ்சகத்துடன் கூடிப் போகத்தகுந் நியமித்த விடம் புருடதத்துவ மாகையால் நியதியில் புருடதத்துவம் நேரித்த தென்பதாம். (சுசு)

* இக்கலாதி தத்துவங்கள் விபுவா யிருக்கிற வான்மாலை இலிங்க சரீரமாய் ஆவரித்தலால் இதுவே புமான்னருக்கு முதல் பக்தம். † புருடதத்துவம் கலை முதலிய ஐந்துங் கூடிய பொதுணையிற் றேன்றுவதாய்ப் போத்திருத்துவத்திற்கு ஏதுவாயிருப்பது.

70. பின்பு கலையிற் பிறந்தது வித்தை.

(இ - ள்.) கிரியாசத்தி யாணவத்தை நீக்க ஞானசத்தி போகத்தில் அறிவைப் பண்ணுகையால் பின்பு கலையிலே வித்தை தோன்று மென்பதாம். (எ0)

71. அந்த வித்தை யறிந்தது ராகம்.

(இ-ள்.) போகத்தில் அறிவுந் தொழிலு முண்டானவிடத்துப் போகத்தில் இச்சை யறிவு இடமாக உண்டாகையால் வித்தையிற் ராக முண்டான தென்பதாம். (எக)

71. பின்றரும் வித்தை பிரகிரு தியையே.

(இ - ள்.) கலை காலம் நியதி வித்தை ராகம் என்னு மைந்துங் கூடிப் போகமே யறிவாகத் தனுகரணதிக ளொன்றியே யிருந்த விடம் பிரகிருதி யாகையால் பின்பு வித்தையிலே பிரகிருதி யுண்டா மென்பதாம். (எஉ)

72. பிரகிரு தியிலே பிறக்குமுக் குணமே.

(இ-ள்.) அறிவு தொழில் இச்சை ஒத்தவிடம் பிரகிருதி யாகை யாலும், இதன் விகாரமே சாத்திக இராசத் தாமதமென்னும் விகிர்தி யாகையாலும், இதனிடமாகத் தனு கரணதிகள் உண்டாகையாலும், பிரகிருதியிலே முக்குணம் பிறக்கு மென்பதாம். (எங)

74. துப்* பிர கிருதிக் கவதர நாமந்.

துப்பமர் குணதத் துவமெனச் சொல்லுவர்.

(இ - ள்.) பிரகிருதியின் விகிர்தியே குணமாகையால் அந்தப் பிரகிருதிக்கு அவதரப் பெயர் குணத்ததுவமென்று சொல்லுவ ரென்பதாம். (எச)

* இதுவே மூலப்பிரகிருதி; இது மகானென்றும், அவியக்த மென்றும் பெயர் பெறும். முக்குணங்களுந் தம்மு ளொத்தகிலை.

75. ஆசனமுகக்குண் மாவண் சாத்திக
ராசத தாமத மென்றியம் பினரே.

(இ - ள்) குற்றமற்ற குணவிகாரமாவண்-சாத்துவிதம், இரா-
தம், தாமதம் என்று சொல்லுவ ரென்பதாம். (எடு)

76. சாத்தித மொளியைத் தருமென் மொழிப
ராசத மபர விர்தியை யாக்குந்
தாமத மந்த காரந் தருமே.

(இ - ள்.) சாத்துவிதம் பிரதானமான ஞானவேதுவா யிருக்-
கும். இராசதம் தொழிலாகிய போகவேதுவாயிருக்கும். தாமதப்
போக மோட்சத்துக் கேதுவல்லாததாகையால் அந்தகாரமாயிருக்கு
மென்பதாம். (எசு)

77. * சாத்தித ராசத தாமத மயன்மா
லேத்து முருத்திர ருக்கிவை முறையே
வாய்த்த குணமென வகுத்துரைத் தனரே.

(இ - ள்.) சிருட்டித் தொழில் விளக்கமான சாத்துவிதம் பிரமா-
வுக்கும், போகத்தொழில் நிலையான இராசதகுணம் விஷ்ணுவிற்கும்.
போகத்தொழிலற்ற விடம் நிராலம்பமாகையால் அந்தகாரமான
காமதகுணம் குணவுருத்திரருக்கும் இயல்பான ஒவ்வொரு குண
மெனப் பெரியோர் வகுத்துச் சொல்லுவர் என்பதாம். (எஎ)

78. இரதக் குணந்தீனில் வந்தது புத்தி.

(இ - ள்.) குணமே புத்திக்குத் தாரகமாகையால் குணத்திலே
புத்தி தோன்றிய தென்பதாம். (எஅ)

* இச்சூத்திரத்தில் «சொற்ற குணங்கள் பகிர்முதபாவணியில்
ஞாலமாகத் தொழிலின்மேல் வைத்துக் கூறிய அவதாரமென அறித்
யிவ்வாண்டு குதசங்கிதை முதலியவற்றுஞ்ஞாண்டு ஆண்டிடக் காண்த

79 புத்தியி லகங்கா ரம்புறப் படுமே.

(இ - ள்.) அறிவு இடமாக ஆங்கா முண்டாகையால் புத்தியிலே அகங்காரம் தோன்றிய தென்பதாம். (எக)

80. அதுபூ தாதிக மேவை காரிக
முதிர்தை சதமென மூவகை யாகும்.

(இ - ள்.) அந்த அகங்கார தத்துவம்: பூதாதி யென்றும், அமைந்த வைகாரிகமென்றும், முதிர்ந்த தைசதமென்று மூவகை யென்பதாம். (அ௦)

81. தந்தபூ தாதியிற் சத்ததத் துவமுதற்
கந்ததத் துவமென வைநதுமுற் பவமே.

(இ - ள்.) பூதாதி யென்றுரைத்த ஆங்காரத்தில் சத்த பரிசரூப ரச கந்த மென்னும் மூன்று தத்துவங்களும் தோன்றின வென்பதாம். (அக)

82 சுத்த முதலிய தத்துவ மைந்தினு
மத்தகு வெளிமுத லம்புனி யளவார்
தத்துவ மைந்தூர் தனித்தனி வருமே.

(இ - ள்.) சுத்ததத்துவத்திலே ஆகாசமும், பரிசுத்திலே வாயுவும், ரூபத்திலே தேயுவும், ரசத்திலே அப்புவும், கந்தத்திலே பிருதுவியும் தோன்று மென்பதாம். (அ௨)

83. வைகரி கந்தரும் வாக்கொடு கைகா
லுய்யாப் பாயுரு வுபத்ததத் துவமே.

(இ - ள்.) வைகரி யென்னும் ஆங்காரத்திலே: வாக்கு, பாதம், பாணி, உய்த்தல்லாத பாயுரு, உபத்தம் ஆகிய மூன்று தத்துவமும் தோன்று மென்பதாம். (அ௩)

84. தைசத வாங்கா ரந்தான் செவிமுத
 லேந்துணர் மூக்கள வைந்துதத் துவமும்
 பெய்துணர் மனதத் துவமும் பெறுமே.

(இ - ள்.) தைசதமென்னும் ஆங்காரத்திலே: சந்தேகமற அறியும் தொழிலையுடைய சோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிங்நுவை, ஆக்ரணம் என்னுமைந்து தத்துவமும், பகுத்தறியும் மனத்தத்துவமும் தோன்று மென்பதாம். (அச)

85. ஆகிய தத்துவ மாறா றுயிர்களின்
 போகப் பூமி யெனைப்புகன் றதுவே.

(இ - ள்.) இப்படி யுண்டாக்கப்பட்ட தத்துவ முப்பத்தொன்றும், இவற்றை நடத்துங் காரணத்தாவ மைந்தும் ஆக முப்பத்தாறும் ஆண்மாக்களுக்குச் சுத்தாசுத்தமாயுள்ள போகம் புசித்தற்கு இடமாதலாலே போகபூமியெனச் சொல்லிய தென்பதாம். (அரு)

86. தாங்கிய புத்தி தத்துவ மதனிற்
 பாங்கினி லுதித்த * பாவமைம் பதுமே.

(இ - ள்.) போகத்துக்குத் தாரகமான புத்தித்தத்துவத்திலே அந்தப் போகத்துக்கேற்றப் பாவத்தை யுண்டாக்குங் குணமைம்பது முண்டாயின வென்பதாம். (அசு)

87. காரணம் பகின்முன் றெருபது காரியம்
 பாவுறு மிந்திய பந்தம் பதினென்
 றியலாங் காரம் புத்தியெட் டெட்டே:

* புத்தித்தத்துவ மொன்பது குணத்துக்கு மொவ்வொரு குணத்துக் கைம்ப தைம்பதாக நானுற்றைம்பது பாவமாகவுங் காரியப்படும.

(இ - ள்.) காரணம் பதின்மூன்று, காரியம் பத்து, மேலறியுங் குணத்தையுடைய இந்திரிய பந்தம் பதினென்று, சொல்லப்பட்ட ஆங்காரம் எட்டு, புத்தி எட்டு, ஆக கீழ்பதும் பஞ்சாதசபாவ மென்பதாம். (அஎ)

88 பன்னிய கரணம் பதின்மூன் றுவன
மன்னிய செவிமுதல் வாக்கு முதலென
புணையுமீ ரைந்து புறக்கர ணங்களு
மனமொடு புத்தி வருமாவ் கார
மெனமூன் றந்தக் கரணமு மிவையே.

(இ - ள்.) பொருந்திய கரணம் பதின்மூன்றையும் சொல்லில்: மன்னிய சோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிங்ஙவை, ஆக்கிராணம், வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபஸ்தம் என்னும் புறக்கரணம் பத் தும்; மனம், புத்தி, புத்தியில் தோன்றும் ஆங்காரம் என்னும் அந்தக் கரணம் மூன்றும், ஆகக் கரணம் பதின்மூன் றென்பதாம். (அஅ)

89. காரியம் பத்தே காசினி முதலைந்
தேரியந் கந்த முதலொளி யீருஞ்
சீரிய தன்மாத் திரையிவை யைந்தே.

(இ - ள்.) பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்னும் பூதம் கீந்தம்; அழகிய கந்தம், ரசம், ரூபம், பரிசம், சத்தம் என்னும் தன்மாத் திரை கீந்தம், ஆகப் பத்தும் காரிய மென்பதாம். (அஆ)

90. இந்திய பந்தமு மீரைந் தொன்றவை
முந்திய செவிமுதல் மொழிமுதல் மனமே.

(இ - ள்.) முன் சொல்லிய சோத்திராதி கீந்து, வாக்காதி கீந்து, மனம் ஒன்று, ஆகப் பதினென்றும் இந்தியபந்த மென்பு தாம். (கஃ)

91. கைதரு மெட்டாங் கார மியீம்பிற்
 றைசத வைகா ரிகபூ'தாதிபென
 றெய்தாங் கார மிவையொரு மூன்றொடு
 தமமே மோகந் தனிமக மோக
 மமைவுறு தரமிச் சிரமே யதனோ
 டந்த தரமிச சிரமெனு மிந்த
 வைந்தாங் கார பேதமு மவையே.

(இ-ள்.) போகவுபகாரமான ஆங்கார மெட்டையுஞ் சொல்லில்: கைசதம், வைகாரிகம், பூதாதியென்னும் ஆங்கார மூன்றும்; போகம் புகைக்கைக்கு மாறுபாடாய் தமமென்னும் அந்தகாரம், மயக்கமாகிய மோகம், அதில் மகத்தாகிய மயக்கமான மோகம், இருள் பொருந்திய அந்தகாரமென்னுந் தரமிச்சிரம், அதில் தெரியாமை யென்னும் அந்தாதமிச்சிரம் என வைந்தும், ஆங்கார மேலிட்டான மறைப்பாகையால் ஆங்காரபேத மென்பதாம். (கக)

92. புத்தி யெட்டே புகழ்தரு மாதரு
 மத்திற மிருநான் கென்றறைந் தனரே.

(இ-ள்.) புத்திசூனம் எட்டையும் சொல்லில்: தன்மம், ஞானம், வைராக்கியம், ஐஸ்வரியம் என்னும் கூட்டமும்; இதற்கு மாறாக உள்ள அதன்மம், அஞ்ஞானம், அவைராக்கியம், அனைஸ்வரியம் என்னும் கூட்டமுமாக எட்டும் புத்திசூன மென்பதாம். மேல் இவற்றின் பேதத்தையும் வியாத்தி வியாபகத்தையும் சொல்லுகிறார். (கஉ)

93. ஞானஞ் சாத்தித் நலமிகு தருமமு
 மானவை ராக்கிய மதனோ டாக்கமு
 மேனை யிராசத மதன்மா திகளொரு
 நான்கையுந் தாமத மாக நவிறுவுவர்.

(இ-ள்.) இக்குணம் எட்டில் ஞானஞ் சாத்திவிதத்தைப் பொருத்தி வரும். நன்மை மிகுந்த தருமமும் அதன் பின்னாலு

ராக்கியமும் அதனோடு ஐஸ்வரியமும் பொல்லாத இராசத்ததைப் பொருந்திவரும். அதன்மம், அஞ்ஞானம், அவைராக்கியம், அனைஸ்வரியம் ஆகியனாலும் தாமதத்தைப் பொருந்திவரு மென்பதாம். (கூட)

94. தன்மா திகளுரை தருபத் திருநான்
கிம்மா நென்பதொ டெட்டதன் மா திக
வீரைந் திருநான் கொன்பா நெட்டெனக்
கூறும் புத்தி குணமெழு பதுமே.

(இ - ள்.) * தன்மாதிகளுடைய பேதம் எழுபதையும் சொல்லில், தன்மம் பத்தாவன-அயிம்சை, சத்தியம், பிரமசரியம், கிருபை, குருசேவை, சுத்தம், பிரியம், கொல்லாமை, கள்ளாமை, பொய்யாமை. ஞானம் எட்டாவன-தாரம், சுதாரம், தாரணம், சுதாரை யந்தம், பிரமோகம், பிரமுத்தி, ரம்மியம், சதாபிரமுத்திதம். வைராக்கியம் ஒன்பதாவன-அம்பை, சலிலை, மோகம், திருடாமை, சுதாரை, சுபாரை, சுனேத்திரை, சுமாரை, உத்தமாம்பத்திகை. ஐஸ்வரியம் எட்டாவன-அணிமா, மகிமா, லகிமா, கிரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம். அதன்மம் பத்தாவன-இம்சை, அசத்தியம், அப்பிரமசரியம், கிருபையீனம், குருவிகழ்ச்சி, அசுத்தம், பிரியமின்மை, கொலை, களவு, பொய். அஞ்ஞானம் எட்டாவன-அதாரம், அசுதாரம், அதாரணம், அதாரையந்தம், அப்பிரமோகம், அப்பிரமுத்திதம், அரம்மியம், அசுதாபிரமுத்திதம். அவைராக்கியம் ஒன்பதாவன - ஆண்க்பை, அசலிலை, அமோகம், அதிருடாமை, அசுதாரை, அசுபாரை, அசுனேத்திரை, அசுமாரை, அனுதாம்பத்திகை. அனைஸ்வரியம் எட்டாவன-அஅணிமா, அமகிமா, அலகிமா, அகிரிமா, அப்பிராத்தி, அப்பிராகாமியம், அனீசத்துவம், அவசித்துவம், இவ்வாறு விகற்பமான அடிகிய புத்தியின் குணம் எழுபதென்பதாம். (கூச)

* இவண் சொற்ற தன்மாதி முதலிய, சில ஆகமங்களில் வேறுவிதமாகக் கூறினுங் கருத்துவகையில் ஒன்றுபட்டமையறிக,

95. ஆக்க மில்குணம் பைசா சத்துக்
 கவ்வயி ராக்கிய மிராக்கத மியக்க
 மஞ்ஞான மதன்மங் காந்தவந் தன்ம
 மைந்திர ஞானஞ் செளமியம் வைராக
 மியம்பிர சாபத் தியம்பிர மந்தனக்
 காக்கமொன் றாகச் சுபாவமா யிருக்கினு
 மொழிபசா சமுத வியோனிக ளெட்டினு
 மிவைவி யாபித் திருப்பது துணிவே.

(இ - ள்.) பிசாசுகளுக்கு அனைஸ்வரியகுணம், இராக்கதர்களுக்
 க்கு அவைராக்கியகுணம், இயக்கருக்கு அஞ்ஞானகுணம், கந்தரு
 வர்க்கு அதன்மகுணம், ஐந்திரரென்னும் சாதிக்குத் தன்மகுணம்,
 செளமியர்க்கு ஞானகுணம், பிரசாபத்தியர்க்கு வைராக்கியகுணம்,
 பிராமணர்க்கு ஐஸ்வரியகுணம்; ஆக இவ்வெண்கணமான தெய்வ
 யோனி பேதத்திற்கு ஒவ்வொரு குணம் சுபாவமாக விருந்தாலும்
 பிசாசமுதலான எட்டுயோனிகளிலு மொன்றிலொன்று கலந்து சந்
 தேகமற வியாபித்திருக்கு மென்பதாம். (கடு)

96. ஏய்ந்த பசாச மிராக்கத மியக்க
 மியங்குங் காந்தவ மைந்திரங் கவலையில்
 செளமியம் பிரசா பத்தியம் பிரமமென்
 றிவற்றுக் குரைகுண நிரைநிறை யோரெட்
 டிரெட்டிருபா னன்கெண் ணன்கெண்
 ணைந்தெண் ணறெண் ணைமெட் டெட்டாய
 நன்னும் புத்தி நவில்குண பேத
 மெண்ணு விருநூற் றெண்பதோ டெட்டே.

(இ - ள்.) பொருந்திய பிசாசுகளுக்கு ஐஸ்வரியகுணம்-ஆ, இராக்கதருக்கு-கசு, இயக்கருக்கு-உசு, கந்தருவருக்கு-உஉ, ஐந்திர
 ருக்கு-சு0, செளமியருக்கு-சஅ, பிரசாபத்தியருக்கு-இசு, பிராமண

ருக்கு-சுசு, ஆக உஅஅ. பிசாசுமுதல் எண்மருக்கும் வைராக்கிய குணம் முறையே எ கசு-உக-உஅ-நடு-சஉ-சக-நிசு-ஆக உடுஉ. ஞானகுணம்-சு-கஉ-கஅ-உச-நடு-நக-சஉ-சஅ-ஆக உகசு; தன்ம குணம்-நி-க0 கடு-உ0-உடு-நடு-நடு-ச0-ஆக கஅ0; அதன்மகுணம்-சு-அ-கஉ-கசு-உ0-உச-உஅ-நடு-ஆக கடுசு; அஞ்ஞானகுணம்-ந-சு-க-கஉ-கடு-கஅ-உக-உச-ஆக க0அ; அவைராக்கியகுணம்-உ-ச-சு-அ-க0-கஉ-கசு-கசு-ஆக எஉ; அனைஸ்வரியகுணம்-க-உ-ந-ச-நி-சு-எ-அ-ஆக நகசு; ஆக மொத்த குணபேதம் க00அ-ம் மேற்சொன்ன உஅஅ-ல் அடங்கி யிருத்தலால் உஅஅ-யே பிரதானமாகச் சொன்ன தென்பதாம். (கசு)

97. சொன்ன குணபேதந் தோன்றிற் றெகையா முன்னுற றைம்பத் தெட்டென மொழிப.

(இ - ள்.) தன்மாதிகுணம்-எ0, ஐஸ்வரிய பேதமாகச் சொல் லிப க00அ-யும் அடக்கிக்கொண்டிருக்கிற பேதம் - உஅஅ, ஆகக் குணத்தொகை-நடுஅ என்பதாம். (கௌ)

98. ஆன முன்னுற் றைம்பத் தெண்குண மானிடர் வியாபித் திருப்பது வழக்கே.

(இ - ள்.) இவ்வாறு முன்னுற் றைம்பத்தெட்டு குணமும் மனிதரிடத்திலே குறைவற வியாபித்திருக்கு மென்பதாம். (கஅ)

99. வியன்மிகு முக்குண வியாத்தி விரிப்பி னயன்முத லீந்திர னளவா மமர ரையமில் சாத்துவித குணமதிட் டிக்கும்.

(இ - ள்.) வியப்பு மிகுந்த முக்குணத்தின் வியாத்தியை விரி பச்சொல்லில் பிரமன்முதல் இந்திரனீராகவுள்ள தேவர்களை நிலை பெற்ற சாத்துவிதகுண மதிட்டிக்கு மென்பதாம். (கக)

100. யாமோ ரியக்க ரசுர ரிராக்கதர்
யாது தானவர் பிசாசுக் னிவர்களைக்
கோதமர் தாமத குணமதிட் டிக்கும்.

(இ - ள்.) கந்தருவர் இயக்தர் அசுரர் இராக்கதர் பேதமான் யாதுதானவர் பேய்கள் இவர்களைக் குற்றம் பொருந்தின தாமத குண மதிட்டிக்கு மென்பதாம். (க00)

101. இருநிலத் தியங்கு மிருடி கணங்களைத்
திருமிசு மிராசதஞ் சேட்டித் திடுமே.

(இ - ள்.) பூலோகத்தில் நித்தியத்தைப் பெற்றுள்ள இருடி களை அழகு பொருந்திய இராசதகுண மதிட்டிக்கு மென்பதாம். ()

102. தாவர பேதஞ் சரித்திடு பதங்கள்
காலள வில்லன காணில் லாதன
சால வதிட்டிப் பதுதா மதகுணம்.

(இ - ள்.) பேதப்பட்ட தாவரங்கள், பறவைகள், அனேக கால் களோ ரீர்வன, காலைகளின்றி ஊர்வன, ஆகிய விவற்றை மிகுந்த தாமதகுண மதிட்டிக்கு மென்பதாம். (க01)

103. அன்ன மனிதரை யதிட்டிக் குங்குண
மின்ன தெனப்பிறி தியம்பவொண் னுமையி
னின்ன குணங்கட் கிருப்பிட மாகிய
தன்மா தன்மர் தானே தணவா
தென்னு ளரினுமதிட் டிக்குமென் றதுவே.

(இ - ள்.) முக்குணங்களின் விரிவுயாவஞ் சுதந்தரமாகவுடைய மனிதர்களை அதிட்டிக்குங் குணம் இன்னதெனப் பிரித்துச் சொல் லக்கூடாமையால் புத்திகுணத்துள் நற்குணம் நாலிற் பிரதான மான தன்மமென்னும் புண்ணிய குணமும், தீய குணங்கள் நாலிற்

பிரதானமான அதன்மமென்னும் பாவகுணமும், இவ்விரண்டினிடிக் குணமும் முண்டாகையால் சத்திரிபாதமளவும் ஒழியாமல் நின்றதிட்டிக்கு மென்பதாம். (க௦௩)

104. தன்மந் தனையது தவிரமூன் றதன்மந்
தனையது தவிர மூன்று சரிக்கும்.

(இ - ள்.) ஞானம்-வைராக்கியம்-ஐஸ்வரிய மென்னும் மூன்று குணமும் தன்மத்தையும், அஞ்ஞானம்-அவைராக்கியம்-அஐஸ்வரியம் என்னும் மூன்று குணமும் அதன்மத்தையும் ஆசரிக்கும். ஆகையால் உலகத்தினிடத்துத் தன்மம் அதன்மமாகிய புண்ணிய பாவமே அதிட்டிக்கு மென்பதாம். (க௦௪)

105. அதன்ம விலக்கண மாவன வேது
வாத செற்ப மதமிரு விதண்டை
விவாதம் விஞ்சைய சஞ்செயந் தானே
துதைந்திடு மசுத்த சூனிய வாதம்
ஞானந் தெய்வந் தருமநல் லருத்த
மீனமில் விடிவ் வைந்துநிந் தனையே.

(இ - ள்.) அதன்மமாகிய பாவமாவது ஏறுவழி யெப்படியெனில், பொருளல்லாதவற்றைப் பொருளென்று திட்டாந்த மெய்தூலாகச் சாதித்தல். வாதமாவது-உண்மையுணர்தல் வேட்கையோன் * கதை, செற்பமாவது-சாதனமிரண்டுள்ளதன்கண் வெல்லும் வேட்கை யுடை உதட்டை, விதண்டையாவது - தன் கோட்பாட்டை நிலைபெறுத் தாத கதை, இம் மூன்றுவகையாலு மலைவுசெய்து அறுதியிடாம லிருத்தல் விவாதம், விஞ்சையசஞ்சயமாவது - உபதேசத்தா லறி

*“கதையாவது - கூறுவார் பலரை யுடைத்தாய்ச் சங்கை யுத் தாங்களைப் பயக்குந் தொடர்மொழியின் கோவைப்பாடு.” தருகக சோபானமெனு தூலிற் காண்க.

வீன்றி வியங்காரத்தா லறியப்படாத மிகுந்த சந்தேகம், துணைநீங்கித்
சுத்தஞ்ஞிய வா தமாவது- அசேதன அறிவினால் கருத்தாவில்லை யென்
னுஞ் சமயத்தைச் சாதித்தல், ஞானந் தெய்வந் தருமநல் வருத்த மீன
மில் வீழ்வ் வைந்து நிந்தனையாவது- லௌகிகம் வைதிகம் அத்தியான்
மிகம் அதிமார்க்கம் மந்திரம் என்னும் ஐவகை ஞானத்தையும் நிந்
தித்தல்- சீவமூர்த்தி பேதங்களாவன தெய்வங்களை நிந்தித்தல்- கொல்
லாமை முதலிய தன்மத்தினை நிந்தித்தல்- கேட்ட அர்த்தங்களை யிகழ்
தல் - அழிவில்லாத மோட்சத்தை யல்லவென்றல், இவை முதலிய
மாறுபா டென்பதாம். (க0௫)

106. இந்த வதன்ம மிசைந்தவர் நரகடைந்
தந்தமி றுன்ப மனுபவிப் பாரே.

(இ-ள்.) இத்தகைய ஐவகையான அதன்ம பாவங்களைச் செய்த
வர்கள், அஞ்ஞானத்துடன் பொருந்தி நரகடைந்து அளவில்லாத
யாதஞ்சரீரத்தோடுகூடி மிகுந்த துக்கப்பற்றே அவைராக்கியமாகவும்,
சுகமின்மையே அனைஸ்வரியமாகவு னனுபவிப்பார்க ளென்பதாம்.()

107. தன்ம மென்னுந் குணத்திலுண் டானது
நல்ல லௌகிக ஞானந் தானே.

(இ - ள்.) தன்மமாகிய பசுபண்ணியத்தினாலே நல்ல லௌகிக
ஞானமுண்டா மென்பதாம். (க0௭)

108. கேடில் வைராக் கியகுணந் தந்தது
நாடிய பெளத்த * ஞானந் தானே.

* உலோகாயதன் முதலிய புறப்புறச் சமயிகள் கொள்கைகளும்
ஓரோர்வகை ஞானமாமென்றும், அவை அபரஞானத்தி லுடங்கு
மென்றும், திராவிட மகாபாடிய முநிவர் வகுத்தனர். அது கொண்டு
பௌத்தன் முதலியோர் அறிவை ஞான மென்றனர்.

(இ - ள்.) ஆசையுடன் கூடியிருப்பினும் ஆசையுறுதலான நடிப்புக் கெடாத வைராக்கிய குணத்தால் புத்தர் அமணர், என்பவர் நாட்டப்பட்ட ஞானமுண்டா மென்பதாம். (க௦அ)

109 ஞானவை ராக்கியந் தன்னில் நன்குண் டானது சாங்கிய ஞானமென் றறைவர்.

(இ - ள்.) சிறிது பசுஞானமும் சிறிது பிரபஞ்சவைராக்கிய முங் கூடினவிடத்தில் நிரீச்சர சாங்கியஞான முண்டாமென்று சொல்லுவ ரென்பதாம். (க௦க)

110. அருண்ஞா னமும்வை ராக்பமு மார்க்கமுந் தருமால் யோக ஞானந தனையே.

(இ - ள்.) நல்லறிவாகிய ஞானமும், வைராக்கியமும், அணி மாதிரி யஷ்டவைஸ்வரியமும் இம்மூன்றுங் கூடினவிடத்துக் கன்ம யோக ஞானமுண்டா மென்பதாம். ஆல் - அசை. (க௦௦)

111. குவிதரு புத்தி குணங்களுக் கதீத நவிலதி மார்க்க ஞானந் தானே.

(இ - ள்.) எண்ணிறந்த புத்தி குணங்களுக்கு மதீதமான வழி அதிமார்க்கஞான மென்பதாம். (க௦௧)

112. உலீக ஞானத் ததீதமென் றோங்கிய நல்லதி மார்க்க ஞான முளரெனப் பன்னிய பாசு பதர்கா பாலரென் றின்னோர் சனன மிலரென மொழிப..

(இ - ள்.) பசுஞானமென்னும் லௌகிக ஞானத்தினுக் சுப்பா லாய்ப் பெரிதாய சிவஞானமல்லாத அதிஞான மார்க்கமாகிய நல்ல ஞானமுடையவர்களாகச் சொல்லப்பட்ட பாசுபதர் காபாலர் இவர்கள்

அபேதமூத்தியில் சிவானுக்காகத்தால் மோட்சமடைந்து சின்
மடையார்களெனச் சொல்லப்படுவ ரென்பதாம். (ககஉ)

113. லௌகிக ஞான முள்வே தாந்த்
மாயா வாதந் தத்துவ வாதம்
பாட்டம் பிரபா கரபஞ்ச ராத்திரஞ்
சாங்கிய ரேணே நியோகர் சுபாவ
வாதிகள் கன்ம வாதிகள் சொல்ல
வழாத சஞ்சய வாதிக ளமணர்
பூத வாதிக ஞாலக வாதிகள்
பாதக முணர்சட பதார்த்த வாதிகள்
நியாய வாதிக ளநேக வாதிக
ளென்னும் பெயரின ரென்றும் பிறப்பறா
திருவினை யாழி யிடைசுழன் றியங்கும்
புண்ணிய பாவந் தீம்மிலொத் திடுநா
ணேர்தரு சத்தி நிபாதம் பிறந்துழிச்
சார்குண பாசந் தனைவிட்டு நீங்குவர்
நீங்கிய பொழுதினி னிகழ்வினைக் கடனின்
ரூங்கரை யேறுவ ரதுநீங் கியபின்
வீட்டை யெய்துவ ரவர்விடு கூடு
மாசைக் கூடி யுயிர்க்கு மெச்சிய
மறைகள் விளம்பிய வீட்டை நிச்சயஞ்
செய்வது நியதி தத்துவ மாமே.

(இ - ள்.) சுவர்க்காதியின் பொருட்டாகவுள்ள லௌகிகஞானம்
பல பேதப்பட்டிருக்கும். அவை - வேதாந்தம், மாயாவாதம், தத்துவ
வாதம், பாட்டம், பிரபாகரம், பாஞ்சராத்திரம், சாங்கியவாதம்,
நியோகவாதம், சுபாவவாதம், கன்மவாதம், சந்தேகமே சொல்லும்
சஞ்சயவாதம், சயினவாதம், பூதவாதம், உலகவாதம், பாதகமேயறிவா
யுள்ள சடபதார்த்தவாதம், நியாயவாதம், அநேகவாதம் என்பன. இச்

சமஸ்தான யனுட்டித்துள்ளவர்கள் சன்னமாணப் பற்றாரமல் புண்ணிய பாவமென்னும் சக்கரத்தில் * பூட்டையும் நீரும்போலவும் † கறங்கோலைபோலவும் சுற்றித் திரிந்து, புண்ணிய பாவம் தம்மி லொத்தகாலத்துத் துலையொப்பான சத்தினிபாதம் பிறந்த பின்பு தங்களைச் சார்ந்துள்ள குணபேதமாகிய பாசங்களை விட்டு நீங்குவர்; நீங்கவே யிருவினை யென்னுஞ் சமுத்திரத்தினின்றும் கரையேறுவர். ஏறவே மோட்சவீட்டைவர். இவர்களுள் மோட்சவிட்சகருக்கு வேதங்கள் விரும்பிக் கொண்டாடப்பட்ட மோட்சத்தை நியமிக்கும் நியதித்தவம் மனதளவாக வியாபித்து அப்பால் விட்டு நீங்கு மென்பதாம். (ககக)

114. அந்த நிச்சயஞ் செயுமவ் தரத்திற்
பந்த மும்மல பாவந் தன்னை
விழுமிய கால் வேகந் தன்னாற்
கமல வினழப்பது காலதத் துவமே.

(இ - ள்.) மோட்சத்தை நியமிக்கு மவதரத்தில் செனனவேது வான மும்மல பந்தத்தைக் குற்றமற்ற தனது கடுமையால் நீக்குவது காலதத்துவ மென்பதாம். (ககச)

115. கால மிறந்தது வீடெனக் கருதுவர்.

(இ - ள்.) மோட்சத்தில் காலமில்லையென வறிக வென்பதாம்.

116. அப்பிடிக் காரிய வசுத்ததத் துவங்களுந்
துப்பமர் காரண சுத்ததத் துவங்களுந்
தப்பு மாக்குஞ் சாதாக் கியத்தினை
யிப்படி யாசரித் திருக்குமென் றனரே.

(இ - ள்.) இதுகாறும் கூறியபிரகாரம் காரியமாகிய அசுத்த தத்துவங்களும், நன்மையான காரணமாகிய சுத்த தத்துவங்களும்

* பூட்டை - இறைகூடை. † கறங்கோலை - காற்றாடி.

கிருபை பொருந்திய சாதாக்கிய தத்துவத்தினை இந்தப் பிணியும்
ஆசரித்திருக்கு மென்றன ரென்பதாம். (ககசு)

117. தன்னிகர் கன்ம சாதாக் கியவடி
வைம்மூர்த் திகளா தலினைம் பூதமு
மம்முறை யாசரிப் பதுவிதி யாமே.

(இ - ள்.) தனக்கு நிகரில்லாத கன்மசாதாக்கியருடைய திரு
மேனி பஞ்சமூர்த்தியின் திரட்சியாதலால் அந்த முறையிலே சத்தி
யோசாதமந்திரங்களைப் பஞ்சபூதங்கள் ஆசரிக்கையாலும் அந்தக்
கன்மசாதாக்கியரைப் பஞ்சபூதங்களும் சந்தேகமற ஆசரியத்திருக்கு
மென்பதாம். (ககசு)

117. மூர்த்திகள் பேத முயங்கலி னம்மூர்த்
திகளிட மாக நின்ற வைந்தொழில்
செம்மை விளங்க மகிழ்ந்து செய்யுஞ்சிவ
ரூப மாகிய சுத்த குணந்தான்
முருக லரைந்து முகமா வதுவே.

(இ - ள்.) சதாசிவமூர்த்திக ளைந்தும் ஐந்து பேதமாகிய திரு
மேனியா யிருத்தலால் அந்த மூர்த்திகளிடமாக வெழுந்தருளியிருந்து
பிரியத்துடன் அழகு விளங்கப் பஞ்சகிருத்தியத்தைச் செய்யும் தான்
பரமசிவனுடைய சுத்தகுண மைந்தும் இந்தக் கன்மசாதாக்கியருக்கு
மணம் பொருந்திய ஐந்து திருமுகமாக நின்றதென்பதாம். (ககசு)

118. இத்தொழிற் சாதாக் கியர்திரு மேனியிற்
சுத்த மகேசுரர் தோற்ற மாசும்.

(இ - ள்.) இந்தக் கன்மசாதாக்கிய ரவதரபேதம் மயேசுரர்
பேதமென்று சொன்னபடியாலும், தூலமே யவர்க்குத் திருமேனி
பாதலாலும், முன் சொல்லிய சுத்தமான மகேசுரார்க்கு இவர் திரு
மேனியிலே தோற்ற மென்பதாம். (ககசு)

119 மொழியு மிவர்திரு முகத்திற் றேன்றிய
வழியில் சிவசித் தாந்தமு மதுவே
தழுவின வாகம சாத்திரங் களுமே.

(இ - ள்.) முன் சொன்ன சதாசிவநாயனார் திருமுகத்திலே பாசமயங்களை நிராகரணம் பண்ணுவதாய் நிலைபெற்றுள்ள சித்தாந்தம் பொருந்தின ஆகமங்கள் * ஈசானத்தில் எட்டும், சத்தியோசாதத்தில் ஐந்தும், வாமத்தில் ஐந்தும், அகோரத்தில் ஐந்தும், தற்புருடத்தில் ஐந்தும், ஆக இருபத்தெட்டும் இவற்றைப் பின்சென்ற சாத்திரங்களும் தோன்று மென்பதாம். (ககக)

120. இவரே காரண மெவைக்கு மென்ப
தித்தொழிற் சாதாக் கியலிங் கத்தே
நித்த சகன நிட்கள சிவனைப்
பத்தர் தியானம் பண்ணுவ ரன்றே.

(இ - ள்.) பிரம விஷ்ணு உருத்திரரை யதிட்டிக்கப்பட்ட பீடமும், அதற்குக் காரணமான மயேசுரரை யதிட்டிக்கப்பட்ட கல்லுப் பத்திரமும், இப்படிப்பட்ட சிவாதனத்தின்மேல் எழுந்தருளியிருக்கப்பட்ட சிவமூர்த்தியான சதாசிவமும், அதன் முடி - முகம் - மாப்பு -

* புரோரீதீமுதல் வாதுளம்வரையில் ஈசானத்திலும், காமிகமுதல் அஜிதம்வரையில் சத்தியோசாதத்திலும், தீப்தமுதல் சுப்ரபேதம்வரையில் வாமத்திலும், விஜயமுதல் வீராகமம் வரையில் அகோரத்திலும், செளரமுதல் முகபிம்பம்வரையில் தற்புருடத்திலும் பிறந்தனவெனக் காரணமங் கூறும். அன்றியும், இருபத்தெட்டாகமங்களும் ஈசானத்தில் உதித்தனவெனச் சிவவாகமங்கள் பேசும். என்னை? ஐந்து முகங்கட்குந் தனித்தனி ஐந்து முகங்களுண்டென்னு நியமங்கொண்டு ஈசானமுக சம்பந்தங்களான சத்தியோசாதாதி முகங்களி லுண்டாயின வென்னுங் கருத்துக் கொண்டேயாகலின்.

கடிதடம், பாதம் என்னும் அவயவங்களை யதிட்டிக்கும் சத்தி-புத்தி காரியங்களாகிய வித்தியாதேகமும், அதற்கு மூர்த்திமானாகிற சிவோபாதி ஐந்தும் தண்டபங்கி வத்திரபங்கியுமாய் நின்ற அவதரத்தில் அபரநாதம் அபரவிந்துவையும் பரநாதம் பரவிந்துவையும் ஒத்து அதிட்டிக்கப்பட்ட சாதாக்கியமென்னும் சிவலிங்கப்பெருமானிடத்திலே யிப்படி நித்தமாய்ச் சுகள நிட்களமான பரமசிவனை அடியார் கள் பத்தியுடன் தியானிப்ப ரென்பதாம். (கஉ௦)

121. தனுவொடு கூடுதல் சுகளந் தனுவுட
னனைதலில் லாதது நிட்கள மாமே.

(இ - ள்.) ஈசானி-பூரணி - ஆர்த்தி-வாமை-மூர்த்தி யென்னும் பெயரினர் அணுசதாசிவரில் ஈசானர் - தற்புருடர் - அகோரர் - வாம தேவர்-சத்தியோசாதர் என்னு மிவர்களை வைந்தவமே தனுவாக அதி ட்டிக்கையால் தனுவென்னும் பெயர் பெற்று உபாதியினும் உபாதி ஞ்னியத்தினும் சத்தி சிவனைவிட்டுப் பிரியாதாகையால் சத்தி யுபாதி யுடன் கூடினது சுகளம். சர்வசங்காரகாலத்தில் வைந்தவகாரியங்கள் மதாமாயையிலே யொடுங்குகையால் சத்தியுந் தொழிலற்றுத் தொழில் செயும் காரணத்துடனே கூடிநின்ற நிலை நிட்கள மென்ப தாம். (கஉ௧)

122. இருடர் முப்பத் தெண்கலை மயமா
முருவடி வறுசிவ னுக்குண் டாகையிற்
சிறக்கு மைம்முகத் தவன் திரு நாம
நிறக்குஞ் சுகள திட்கள மெனவே.

(இ - ள்.) அந்தகாரத்தைக் கெடுக்குஞ் சத்தியின் காரியங்கள் ஈசானி ஐந்து திருமுடிகளாகவும், பூரணி நாலு திருமுகங்களாகவும், ஆர்த்தியானது : இருதயம் - கண்டம் - தோள்கள் - காபி - உதரம் - மூதகு - மார்பு என்னு மெட்டு உறுப்புகளாகவும், வாமையானது

பாயுகோசம்-தொடைகள்-முழந்தாள்கள்-கணைககால்கள்-புறவடிகள்-
கடிதடம்-விரல்கள் என்னும் பதின்மூன்று உறுப்புகளாகவும், மூர்
த்தியானது : உள்ளங்கால்கள் - உள்ளங்கைகள் - நாசி - திருமுடி -
வாகுகள் என்னும் எட்டுறுப்புகளாகவும், இவ்வாறு முப்பத்தெண்
கலாசத்தி சொரூபமான உறுப்புகளையுடைய பராசத்தி ரிட்கள சிவ
னுக்குச் சதந்தர மாகையால் இந்த உறுப்புகளுடன் கூட்டிச் சிறந்த
கன்மசாதாக்கியர் திருநாமம் சகனரிட்களமென்று நிறமுண்டாகச்
சொல்லப்படு மென்பதாம். (கஉஉ)

124. அந்தர தனுலென வாடியு நிழலென
விந்தநிதி களத்திற் சகனமெய் தியதே.

(இ - ள்.) நின்மலமாய் அரூபமான ஆகாயத்திலே நின்மல
மாய் ரூபீகரித்து இந்திரதனுபோலவும், பிரகாசமே வடிவாகிய கண்
னுடியிலே கட்புலன்களாற் காணப்பட்டுக் கடினமில்லாத பிரதிவிம்
பம்போலவும் ரிட்களத்தில சகனம் பொருந்தின வென்பதாம். (கஉச)

125. தயாபரக் கரும சாதாக் கியரைத்
தியான வுணர்வு சேர்வு செப்பிற்
படிக நிறமுயர் படர்சடை மகுட
மைந்து முடிமுக மைந்தீ ரைங்கர
மேக தேக மிரண்டு பதாம்புயஞ்
சூலம் பரசு சுடர்வாள் வயிர
மேலு மபயம் வலதுகை யேந்திப்
பணிபா சாங்குச மணியொடு வரத
மினைய விடது கரங்களி லேந்நி
யெண்ணு மிலக்கண மியாவு நிறைந்து
பண்ணுறு சகலா பரணமு மணிந்து
* திப்பிய வறுவையுந் திப்பிய கந்தமுந்

* பருப்பதம் காப்பியம் என்றற் றொடக்கத்தன வொப்பத் திங்
கியமென்னும் வடமொழி திப்பியமெனத் தமிழிற் றிரிந்தது.

திப்பிய மாலையு மிவ்வகை புனைந்து
 நீண்ட கரங்களு நிகழொளி நகங்களு
 மூண்டெழு சற்றே முகிழ்த்தபுன் முறுவலுந்
 சாந்த ரூப மேய்ந்தினி தெவர்க்கு
 மாடுறு கருணை யறம்பொரு ளின்ப
 வீடருள் புரிந்து வீற்றிருந தனரே.

(இ - ள்.) கிருபையே வடிவான கன்மசாதாக்கியரைத் தியானத்தா லறிந்து அடையு முறைமையைச் சொல்லுமிடத்துப் படிசும் போன்ற நிறமும், உயர்ந்து படர்ந்த சடாமகுடமும், ஐந்து திருமுடிகளும், ஐந்து திருமுகங்களும், பத்துக்கரங்களும், ஏக தேகமும், இரண்டு பாதங்களும், வலது கரத்தில் இச்சா ஞானக் கிரியையென்னு மதிகாரமான மூவிலைச் சூலமும், பராசத்தி ரூபமாய் இலயத்தானமான மழுதும், பரமசிவனது கர்த்தரூபவமாய்ச் சுத்த தத்துவங்களை யுண்டாக்குங் கட்டுவாங்கமும், விளங்குகின்ற வாளும், சுத்த மாயையைப் பிழைரிக்கும் அபேதகுணமான பீசபூரகமும் வச்சிரமும், போகத்தரணமாகிய சாதாக்கியத்தை யடைந்தவர்களுக்குச் சென்னபயத்தைப் போக்குவதான அபயமும், இடது கரத்திலே ரித்திகுணமாகிய காரமும்: இந்நிரியங்கள் பத்தும் - தூலபூத மைந்தும்-சூக்குமபூத மைந்தும்-தன்மாத்திரை யைந்தும் ஆக விருபத்தந்தையுங் காட்டி நடத்தும் மாயாரூபமாகிய பாசமும்: சங்கற்ப விகற்பமாகிய மனத்தத்துவத்தை நடத்துங் குணமாகிய நீலோற்பலமும் விவரணகுணமாகிய அங்குசமும்: சுத்த அசுத்த தத்துவாவைப் பிரவிர்த்திக்கும் குணமான தமருகமணியும்: ஆன்மாக்கட்குக் கன்மத்துக் கீடாகப் போகத்தைக் கொடுக்கும் குணமான வரதமும், நாதகுணமாகிய மணியும், சங்கரா குணமாகிய அக்கினியையும் பொருந்தத் தரிசித்துச், சாமுத்திரிகா வடசுணம் மூப்பத்திரண்டினாலும் நிரம்பிய பரமசிவனை யாதாரசேகையுள் விளங்கும் குணமாய் சதாசிவமாகிய சர்வாபரணத்தையுந் தரி, தும், திரோதாயி யென்னும் பரிஷட்டமும், அருணாகிய சுத்தத்துத்

பஞ்சாங்கிய மாலையும், இடைவிடாமல் பொருந்தின நெடிய அத்தங்க
ஞம், பிரகாசத்தால் விளங்கிய நகரம், அனுக்கிரகாங்குரமான புன்
முறுவலும், இவற்றை யெல்லா முடையவனா யிருப்பினும் இவற்றிற்
கப்பாற்பட்டுள்ளவனாயிருந்து சர்வான்மாக்களுக்கும் தன்மார்த்த
காம மோட்சங்களைக் கிருபையினாலே யினிதாக விளங்க அனுக்கிர
கித்துச் சுகாதனமாக வெழுந்தருளியிருந்தன ரென்பதாம். (கஉரு)

126 இந்தத் தியான வெழிற்றிரு மேனியி

லைந்து சாதாக் கியமடை யுமபடி.

யவர்க்கமை கீழ்தென் வடமேற் றிசையிசை

நோக்கிய முகங்கள் துவலருந் தொழிற்சா

தாக்கிய மைந்தென் றுரைக்கத் தகுமே

யம்முக மைந்துஞ் சகளம தாமபொழு

தின்னண மீசா னாதியெ னப்படும்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு தியானத்தா லறியப்பட்ட அழகிய கன்ம
சாதாக்கியர் திருமேனியிலே பஞ்ச சாதாக்கிய மடைந்த முறைமை
யைச் சொல்லுமிடத்துக் கிழக்கே நோக்கிய பூர்வமுகம் சொல்லுதற்
கரிய கன்மசாதாக்கிய மென்றும், தெற்கு நோக்கிய தட்சணமுகம்
கர்த்துருசாதாக்கிய மென்றும், வடக்கு நோக்கிய உத்திரமுகம் மூர்
ந்திசாதாக்கிய மென்றும், மேற்கு நோக்கிய பச்சிமமுகம் அமூர்த்தி
சாதாக்கியமென்றும், நாலுதிக்கிலும் வியாபித்த ஊர்த்துவமுகம் சிவ
சாதாக்கியமென்றும் சொல்லப்படும். இவை சதாசிவாதி பஞ்சமூர்த்தி
தனாலும் கூடிச் சகளமாக நின்றலால் சகளநிட்களமான அந்தப்
பிரபாவத்தை யீசானாதி யென்று சொல்லப்படு மென்பதாம் (கஉசு)

127. தொழிற்படு சாதாக் கியத்தினைச் சொல்லி

னிழற்பொலி சகள நிட்கள மாகையிற்

றஞ்சமி வீசா னாதிக டாமே

பஞ்ச சாதாக் கியமெனப் படுமே.

(இ - ள்.) நாதவிர்து ரூபமாய்ச் சிவலிங்கமான கண்மத^{சு} கியத்தைச் சொல்லுமிடத்துப் பரமசிவனது அதிகாரத்தானமா சதாசிவரு சகன ரிட்களமாகையால் பஞ்சகிருத்தியத்தை ஈசா^{சு} சத்திக ளோந்து மதிட்டித்து யாவற்றினுக்குத் தஞ்சமாய் நிற்கும் । னாதி குணங்கள் தானே பஞ்ச சாதாக்கியமாய் நின்றன வென்பத

128. முதலீ சான முகமுத னுன்கினு
மிதமுற வியாபித திருக்கு மதுதான்
பூசா காலம் புருடம்பார்த் திருந்தே
யாசறு பூசார் தத்தினில் முன்போல்
மோசமில் நாலு முகத்தினு முறுமே. .

(இ - ள்.) முந்தின ஈசானாதி முகமானவை சத்தியோசா, வா^{சு}மம், அகோரம், தற்புருடம் என்னும் நான்கு முகங்களிலும் லீ பித்திருந்தாலும் பூசாகாலத்தில் ஆவாகனம் பண்ணுகையால் ந னம் சத்தியோசாதத்திலும், சத்தியோசாதம் வாமத்திலும், வா அகோரத்திலும், அகோரம் தற்புருடத்திலும் வியாபித்து, குறைவ, பூசார்த்தத்தில் அருக்கியங் கொடுக்கையால் தற்புருடம் அகோரத்^{சு} யும், அகோரம் வாமத்தையும், வாமம் சத்தியோசாதத்தையும், ச, யோசாதம் ஈசானத்தையும் ஆசரித்து நிற்கையால் ஈசானமு, குற்றமற முன்புபோல நாலு முகத்திலும் வியாபித்திருக்கு மென தாம். (கஉ.)

129. இவ்வண மிலக்கண மெய்து * சதேசரை
யவமறு சத்தி சிவான்மிக மாகிய
விவ்விவிங் கந்தனிற் சிந்தித் தந்தமில்
தொழிலது தொழிலி லொடுங்கு மேனூந்
தொன்மொழி முறைமை யினைமுகச் சாதாக்
கிய்தொழில் கிரியா பூசையுய்ப் பதுவே.

* சதா + ஈசர் = சாதேசர் - சதாசிவர்.

(இ - ள்.) கீழ்ச்சொன்ன இலக்கணங்களுையுடைய சதாசிவநாயனாரைக் குற்றமில்லாத சத்தி சிவங்களுடைய வண்மையான சிவகத்தினிடத்திலே தியானித்து முடிவற்ற கிரியாபூசைக்குக் கன்மசாதாக்கியரே கருத்தாவாக வேதாகமங்கள் சொல்லுகையால் ஐந்து திருமுகங்களுையுடைய கன்மசாதாக்கியரைத் தற்புருட முகத்திலே கிரியாபூசை பண்ணுவ தென்பதாம். (கஉசு)

130. சாற்று சதாசிவர் தந்திரு மேனி
யேற்ற வித்தியா தேக மிவர்தா
மெல்லா மறியு மியல்பது நயன
நல்லோ ருணர வருளுன மதிதைய
மீங்கிவர் பாக்கிய மெட்டுஞ் சிரமா
மோங்கள வின்மை யுயர்சிகை பூரண
மொள்ளொளி கவசம பெருமை யத்திரம்.

(இ - ள்.) இவ்வாறு சொல்லிய சதாசிவநாயனாரைக்கூடிய திருமேனி ஆன்மாக்களுடைய கன்மத்துக்கிடாக வறிந்திரட்சிக்குங் குணம் மந்திரமாகையால் மந்திர. ரூபமான சத்தி வித்தியாதேகம், சாதாக்கியமென்னும் அதிகாரத்தையுடைய பரமசிவனது இச்சா ஞானக் கிரியைகளால் சர்வகாரியங்களையு மதிட்டித்து அறிந்து செய்புந் தொழில்களாகி நின்ற குணத்தி னுரிமையான வியல்பு நேத்திரம், முத்தான்மூக்களுக்கு உணர்த்தப்பட்ட அருட்சத்தி யிருதயம், பரமசிவனது கிரணமான இச்சா ஞானக் கிரியை மூன்றும் - இவர் பஞ்சகிருத்தியம் செய்யுங் குணமாகிய ஈசானாதி ஐந்தும்-ஆக எட்டெக் குணமும் ஐஸ்வரியமாக உடைத்து ஆகையாலும்-இவை சதாசிவத்தி னுக்குத் தலைமையான குணமாகையாலும் சிரசு, (இங்கு இச்சை நிட்கனம் - ஞான மகேசரம்-கிரியை சதாசிவமூலமாய் இலயபோக அதிகாரமாகிய திருமேனி மூன்றும், தண்டபங்கியாய் நின்ற பஞ்ச பூதமான கலைகளை யதிட்டித்து நிற்கும், ஈசனாகியைந்தும், ஆக எட்டெம்

பதிக்கு ஐஸ்வரியம்) அனாதியிலே தனக்குச் சுதந்தரமாயுள்ள அனாதை மெலான சிகை, ரிட்டுகள் தன்மையை மறைத்து நின்ற ஞானிரியைகள் மிகுந்த பிரகாசமான கவசம், ஆன்மாவின்னுடைய அருமலத்தைச் சங்கரிக்கும் பெருமையை அத்திர மென்பதாம். (கஉ)

131. முந்து மறைதெரி முதலா வரண
மைந்து பிரமமோ டாறங் கமுமே
வீசிய வுபயா வரணமு மிச்சைக்
கேசர னந்தா திகளெண் மருமே
மூன்றா வதுகண முதல்வர்க ளெண்மரு
நான்கா வதுமக வான்முத லேந்நிரு
பாங்கா ருலக பாலரு மாகு
மைந்தா வதுதச வாயுத மாமே.

(இ - ள்.) அனுசதாசிவர் * பதினொருபேரும் சிவதத்துவைத் பெற்றுப் பிரதம ஆவரணத்திலும், அதிற் பக்குவரான அனாதாதி அட்டவீத்தியேசுரர் இரண்டா மாவரணத்திலும், நந்திமுதலா அட்டகணேசுரர் மூன்றா மாவரணத்திலும், இந்திரன் முதலான லோகபாலகர் நான்கா மாவரணத்திலும், தசாயுதங்கள் இந்தா மாவரணத்திலும் இருப்பவரென மெலான வேதங்கள் சொல்லு மென்பதாம். (கஉ)

[இனி லிங்கபூசையில் ஆவரணங்களுடைய வியாத்தியை சொல்லுகின்றனர்.]

132. பஞ்சா வரணத் தலம்பக ரும்பொழு
தம்புய கேசரர் தனித ளந்தம்
பீட கண்டம் பிரகீட பீடந்
தேடரும் பிரமச் சிலையிவை யைந்தே.

* அனுசதாசிவர் பத்தென்றே சிவவாகமம் பகரும்.

(இ-ள்.) பஞ்சாவரணத்தலங்கள் சொல்லில் பதுமத்தில் கேசரமான கல்லபத்திரத்திலும், தேளாக்கிரமான விகிருதவாரியிலும், ஞானரூபமான பீடகண்டத்திலும், கந்தபீசாங்குரமான கீடபீடத்திலும், அனவிடப்படாத ஆதார சத்தியான ஆதாரசிலையிலும், முறையே கற்பாவரணம், வித்தியேசராவரணம், கணேசராவரணம், லோகபாலராவரணம், அத்திராவரணம் வியாபித்திருக்கு மென்பதாம். (கஉஉ)

133. அமல னிருந்தரு ளம்போ ருகத்தின்
சமயில் கிழங்கு தான்பிர மாண்டங்
கருதிய புனன்முதற் கலைமுடி வாய
விருபத் தொன்பது தத்துவ நாளம்
புறவிதழ் மாயை யகவித மாவது
விரல்கெழு சுத்த வித்தை கேசரங்
கன்னிகை யெண்ணென கலைருண் டலியா
வித்தையைப் பத்தோ ரக்கர மதனிற்
கருதிய கேசரங் கன்னிகை யதன்மேற்
பரவிய வட்டம் பருதி மதிதீ
மருவிய சத்தி யெனவிரி மண்டலம்.

(இ - ள்.) நின்மல சிவனுடைய அதிகாரத்தானமாகிய சதாசிவ ரொழுந்தருளியிருக்கும் பதுமத்தினுடைய ஒப்பற்ற கிழங்கு பிரமாண்டமாகிய பிருதுவிதத்துவமாம்; அப்புமுதல் கலையீராய்ச் சொல்லிய இரூபத்தொன்பது தத்துவமும் நாளமாம்; அமரேசன் முதலாய புலன மெழுபத்திரண்டும் நாளத்தின் கண்டங்களாகிய முள்ளுகளாம்; புத்திருணமாகச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சசற்பாவம் நாளத்தின் சூத்திரமான தூலாம்; புறவிதழைச் சுமந்து நிற்கும் முடிச்சுப்படம் ழாயாதத்துவமாம்; உள்ளிதழ் சுத்த வித்தியாதத்துவமாம்; வெற்றியினை யுடைய சுத்தவித்தியா புலனகலாசத்திக ளறுபத்துநூலும் கேசரமாம்; கன்னிகை அறுபத்துநூலு கலையாதமான குண்டலியாம்; வித்தை

ஐம்பத்தோரக்காமாம்; இதனில்வட்டம்-மகேசரத்தில்வட்டம்-தன்ன
கையில் வட்டம்-அதன்மேற்பரவிய வட்டம் ஆகியனான்கும் ஞானம்
கிரியை-இச்சை-ஆதியென்னும் சத்திகளால் வியாபிக்கப்பட்ட சூரிய
மண்டலம்-சோமமண்டலம்-அக்கினிமண்டலம் - பொருந்திய சத்த
மண்டலம் என விரிந்த மண்டலமாகச் சொல்லப்படு மென்பதாம்.()

134. மேதினி யிலுயர் வித்தை வியாத்தி
யான சத்தி மண்டல மளவாய்த்
தீயன விலாத சிவாதன மாகுந்
தடமலி சாதாக் கியமுதற் சமனை
முடிவா கச்சிவ மூர்த்திய தாகுந்
தரைமுீத லுன்மனை யளவு நிலாவிய
பரைசிவன் பூரண மூல மென்பப்டும்.

(இ-ள்.) பிருதுவிமுதல் மாயையீரூன முப்பத்தொரு தத்துவ
ங்களையும் அதிட்டிக்குஞ்சுத்தவித்தையினுடைய வியாத்தியான சத்தி
மண்டல மென்னும் அபரவிந்து அபராதம் : பரவிந்து பராதமாய்,
வாக்குக் குற்றமில்லாத சிவாதனமாவது - தத்துவ முப்பத்தாறையு
ம் இதற்குப் பாதாளமாகிய மகாமாயையென்னுங் குடிலையு மாதன
மாய்; சகள ரிட்களமாய்நின் றனுக்கிரகத்தைப் பண்ணும் சதாசிவ
மாய் நின்ற சுத்ததத்துவ யிருபத்துமூன்றும், இவற்றை யதிட்டிக்
கும் சமனை உன்மனையும் பரமசிவனுக்குத் திருமேனியாம்; சத்தி
யுபாதிகளைத் திருமேனியென்றும் பிருதுவிமுதல் பரையீரூக் வியா
பித்து நிற்கும் பரமசிவனுடைய தன்மையை மூலமென்பதாம். ()

135. இப்படித் தரைமுதற் சமனை யீரூய்ச்
செப்பவி யாபிக்கும் பரம சிவனது
பொருவி லுயர்பரி பூரணந் தன்னை
யறிவி லமுந்துத லாவா கனமே.

(இ-ள்.) இவ்வாறு *மூலமந்திரத்தால் தரிசிக்கப்பட்ட மேலான குற்றமற்ற பரிபூரணத்தைச் சிவப்பிரசாதமாகிய வருளிஞ லறிந்து அதிலேயுமுத்துவது ஆவாகன மென்பதாம்.

(வி - ரை.) ஆவாகனமென்றும் அபிமுகீகாணமென்று வீரு வகைத்து. பிரதிட்டாகாலத்திலே சர்வசங்காரமளவாகச் சிவலிங்கத் தில் சாணித்தியமாவதற்குப் பண்ணுஞ் சிவனியாசம் ஆவாகனம். தினந்தோறும் பூசாகாலத்தில் சிவலிங்கத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் சதாசிவனது நிட்களமாய நான்கு முகத்திலும் வியாபித்திருக்கிற ஈசானமுகம் தன்னைப் பார்க்கும்படிப் பண்ணுவது அபிமுகீகாணம்.

136. அலையா தழுந்த நிலைபெறல் தாபனம்.

(இ - ள்.) மேற்சொன்ன அழுத்தம் நிலைபெறுகப் பொருந்து வது தாபன மென்பதாம். (ககச)

137. இவன்றன தறிவு சிவன்பூ ரணத்திலுஞ்
சிவன்பூ ரணத்துவ மிவன்றன தறிவின
மொன்றையொன் றகலா துறவுசெய் திருப்ப
தொன்றிய சந்நி தானமென் றுரைப்பர்.

(இ - ள்.) பெத்தநிலையில், சிவனதறிவுக்கு மறிவாகிய பூரண முன்னளவும் இவனறியுந் தாசோகவறிவும், இவனது தாசோகமாகிய வறிவுள்ளனவுஞ் சிவனதனுக்கிரகமும் இடைவிடாம லொன்றி யன் னியோன்னியமாகுந் தன்மையைச் சந்நிதான மென்பதாம். (ககௌ)

138. இவனிடத் துறுமறி வென்று மொழியாச்
சமையது † தானே சந்நிரோ துணமே.

* மூலமந்திர மென்பது பஞ்சாக்கிரத்தினை.

† தானேன்பது கட்டுரைச் சுவைபட நின்றது பிருண்டுங் காண்க.

(இ - ள்.) கீழ்ச்சொன்ன தன்மையாகிற இரண்டறுதலெழுதி
புரமலிருக்கிற அறிவே சந்நிரோதன மென்பதாம். (ககஅ)

139. * பாத்திய வாச மருக்கியம் பழுத்த
லான்ம சுத்தி நிமித்த மாகவு
நறுமல ரதனை நல்விட் டுன்பங்
குறுகுத லேது வாகவுங் கொடுத்தது.

(இ-ள்.) கீழ்ச் சொன்ன நிலையில் சிவனுடைய பிரகாசமாகிய
இச்சா ஞானக் கிரியைகள் பொருந்தின தானமாகிய சீர்பாதத்தில்
பொருந்துவது பாத்தியம்; சத்திகளுடைய விளக்கத்தில் அருளென்
னுந் தன்மையையுடைய திருமுகத்தில் பொருந்துவது ஆசமனம்;
திருமுகமென்னுமருளைக் கழலுந் தன்மையாகிய திருமுடியில்
பொருந்துவது அருக்கியம்; இவை சத்தி காரியமாதலால் தனு
காண புவன போகமாகிய குற்றத்தைக் கழன்றிருக்கையே ஆன்ம
சுத்தி; சுத்த சைதன்னிய புட்பத்தை நிட்களத்தியான பாமசிவ
னிடத்தில் சாயுச்சிய வேதுவாகக் கொடுக்க வென்பதாம்.

(வி-ரை.) கிரியாபூசை பண்ணுமிடத்து † மகேசரமாகிய பாத
த்திலும், சதாசிவமாகிய முகத்திலும், நிட்களமாகிய முடியிலும், பாத்
திய ஆசமன அருக்கியங்களை ஆன்மசுத்தி நிமித்தமாகக் கொடுத்து
நிட்களமான வானந்தம் பெருகைக்கு முடியிலே புட்பம் சாத்து
வது. (ககக.)

140. நிகழ்சல சுத்தி நிமித்த மாக
மகிழ்வுட னேதரு மஞ்சனம் பண்ணி.

* இச்சூத்திரமுதில் கடு0-வது சூத்திரம் வரையில் குளகம்.

† இங்கு மகேசரம் - சகனம்; சதாசிவம் - சகனநிட்களம்; திரு
முடி - கிட்களம்.

(இ - ள்.) அருட்போதமே மலமாகையால் அந்தப் போதமாகிய மலத்தை நீக்கத் திருமஞ்சன மாட்டுவ தென்பதாம். (கச0)

141. நீங்கருங் கரும சுத்தி நிமித்தந்
தீங்கறு தத்துவத் திரயஞ் சாத்தி.

(இ - ள்.) போதங் கழலு மவதரத்தில் மனோ வாக்குக் காயத்தால் வந்த கன்மவாதனையைக் கழலுவது குற்றமற்ற தத்துவத்திரயம்.

(வி - ரை.) சஞ்சித ஆகாமிய பிரார்த்தனையும் நீங்குவதே தத்துவத் திரயம். (கசக)

142. ஞான விளக்க நண்ணுதற் பொருட்டுத்
தூப தீபந் துதைந்தினி தளித்து.

(இ - ள்.) வாதனையைக் கழற்றுவது கிரியாசத்தி யாதலால் அந்தக் கிரியாசத்தி தூபமாம்; ஞானசத்தியின் வாசமாய ஞான வினக்கமாயிருத்தல் தீபமாம்; ஆகலின், அறியாமையை நீக்கியறிவைக் கொடுக்கப் புகுவதே தூப தீப மென்பதாம். (கசஉ)

143. சட்குணந் தனக்குச் சார்தற் பொருட்டுப்
பொக்கமில் போகாங் கம்பூ சித்து.

(இ - ள்.) சர்வஞ்ஞத்துவம், பரிபூரணத்துவம், அனாதிபோதத்துவம், சுதந்தரத்துவம், அலுத்தசத்தியத்துவம், அனந்தசத்தித்துவம் என்னும் சிவகுணமாதும் பெறுதல் மெய்யாகிய போகாங்கபூசையென்பதாம்.

(வி - ரை.) சிவபோகத்துக் கங்கமாகிய சிவகுணங்களைப் பெறுதல் போகாங்க பூசை. (கசஉ)

144. பின்மன மமைவு பிறத்தற் பொருட்டு
நைவேத் தியமுக வாசமு நல்கி.

(இ-ள்.) அனாதியிலே கிருத்தியத்தையுடைய சிவனுக்குப் பாரப் போதக் கழற்றியே கிருத்தியாதலால் பாரப் போதமாகிய தற் போதத்தை வைத்தியமும் முகவாசகமுமாகக் கொடுப்ப தென்ப தாம்.

(வி - ரை.) பெத்தத்தன்மையி னிறைவே வைத்தியம்; நிறைவு குன்றாமையே முகவாசம். (கசச)

145. * மூலகைத் துக்க முடிகையின் பொருட்டும்
பாவக மான பவித்திரஞ் சாத்தி.

(இ-ள்.) தைலிகம், பௌதிகம், ஆன்மிகம் என்னு மூலகை யான வாநையாகிய துக்கத்தை நீக்குவது பாவிக்கப்பட்ட பௌத் திர மென்பதாம்.

(வி - ரை.) மனோ வாக்குக் காய மிறந்தவிடத்தில் முன்னழி யாம வதிட்டித்து நின்ற இச்சா ஞானக் கிரியையின் துண்மையைப் பொருத்துவது பௌத்திரம். (கசடு)

146. எல்லா நன்மையு மெய்துதற் பொருட்டு
நல்ல செபத்தை நயந்துநி வேதித்து.

(இ - ள்.) சர்வகுணங்களுந் கழன்று மோக்கம் பெறுதற்கு அகார உகார மகார விந்துநாதத்தின் கழற்றியே செபமாதலால் செபமாகிய வுரையை நீக்குவது செப நிவேதன மென்பதாம்.

(வி - ரை.) மூலமந்திரத்தை இலயாந்தமாக உச்சரித்து மே லான பஞ்சாக்கரத்தின் நிலையைக் கூடுவது செப நிவேதனம். ()

147. அயன்மா விவர்கீழாகையின் பொருட்டுச்
சயமான புறவெதிர் தண்டம் பண்ணி.

* மூலவென்பது மூன்றென்னு மெண்ணுக்கு ஆதேசமாம்.

(இ-ள்.) தற்போத மென்னும் அதிகாரத்தை நடத்தும் பிரம விட்டுணுக்களால் ஞானக்கிரியைகளை நீங்கி நாயகன் அடிமையாய் நிற்குந்தன்மை நமஸ்கார மென்பதாம்.

(வி-ரை.) வணங்குகிறவர்கள் பிரம் விட்டுணுக்கள் ஆகையால் அவர்கள் தொழிலையும் அவர்களை யதிட்டிக்கும் சூக்குமமான ஞானக் கிரியைகள் அதிகாரத்தையும் நீங்குவது நமஸ்காரம். (கசஎ)

148. அகண்டம தாகிய வமலனை யிப்படிச்
சகளம தாகத் தான்பூ சித்தபி
ன்கள சகள மாகையின் பொருட்டு
முகனுற செபித்தபின் முன்போல் நிட்கள
தானுக வுஞ்செப தற்பணம் பண்ணி.

(இ - ள்.) நிம்மலனாகிய பாரசிவனது சத்தியுபாதிகளைத் தரி சித்தல் பூசை; இப்படிச் சகளபூசை பண்ணின பின்பு அந்தச் சத்தி யுபாதிகளையும் அவற்றை நடத்தும் சீவோபாதிகளையும் பின்னமறத் தரிசித்தல் செபதற்பண மென்பதாம்.

(வி-ரை.) பஞ்சகிருத்தியத்திற்கு அப்பாற்பட்டுச் சத்தியுபாதி சிவவுபாதி எற்று முன்புள்ள நிட்கள பாவத்தைத் தரிசிப்பது செப தற்பணம். (கசஅ)

149. தானுவை விட்டுத் தான்பிரி யாமல்
வேணு மென்று மீளவும் பூசித்
தலைவற வேதா னமல னிடத்தி
னிலைபெற வேண்டித் தனைநிவே தித்து.

(இ - ள்.) கிருத்திய காரணமான பாசிவத்தை யடைந்தவன் மீண்டும் பஞ்சகிருத்தியத்தில் அகப்பாதிருத்தலையே அட்டபுப்ப மாகச் சாத்தி ஆன்மகாரியமாகச் சிவனுபாதி யடைந்தாலும் ஆன்மா சீவோபாதியைப் பொருந்தாமல் அதற்கதீதமாய் அலைவற்று நின்

மலமாயுள்ள பாசிவத்தில் சலனமற்றிருப்பதே ஆன்மநிவேதன மென்பதாம். (சசக)

150. அசுத்ததத் துவங்களை யன்னிய மாக்கி
யுறச்சிவன் பரிபூரணமுள வளவு
மிகுததுணர் ஞான விழியாற பார்த்து
நிலைபெறு சுத்தமு மாய்நின் மலமாய்
நல்லசத தியமாய் ஞான மயமா
யாதி யநத மோதுவ தன்றா
யாதொன் றினும்பிறி வின்மை யுடைத்தாய்
முநநூற் றறுபான் மூன்று மெனச்சொலு
நூற்ச மயிக ளாலறி வரிதாய்ச்
சார்தமு மாயுரை தருநிட் களமா
யேந்தா னந்தமு மாயன் னியமாய்
நியதி காலங் களைநீங் கியதாய்த்
துயர்தீர் காரிய சூனிய மாகிக்
காரண சூனிய மாகிக் கம்பமற்
றுரையுணர் விறந்த தாகி யுயர்ந்த
பரம சிவனது பாங்கினி லாங்கே
திருமிகு ஞான நேத்திரஞ் சேர்த்திச்
சேருமின் னிலைமையைத் திவ்விய ஞானத்
தாலறி தல்பரா முகவருக் கியமே.

(இ-ள்.) 'பந்தமாயுள்ள முப்பத்தொரு தத்துவங்களையும் அன்னியமாக்கி, கிரியையாகிய சுத்தவித்தியா புனவத்திலிருந்து மயேசுரமுதல் அஞ்ஞானமீறான சிவோபாதிகளையும் இவற்றில் வியாபித்திருக்கும் பரிபூரணமாகிய பாசிவத்தையும் மேலான அறிவினால் அறிந்து, தான் அந்நிகழ்தமாயிருந்து-அனாதிசுத்தமாய்-மலக்கிதமாய்-நல்ல வன்மையாய்-அனுபவமே வடிவாய் - முதல் 80 இறுதி யந்தமாய்- சர்வான்மாக்களுக்கும் உயிர்க்குயிராய்-மாயாவாதிமுதல் 100வது

வாதிபீரூன * முந்தூற்றறுபதது மூன்று சமயிகளாலும் அளவிடு
தற்கரிதாய் - விகார மற்றதாய்-நிட்களமென்று சொல்லப்பட்ட னென்ன
தாய் - வேறுபா டில்லாததாய் - காலநியதிக்கப் பாலாய் - போகத்தை
நீக்குங் காரிய தத்துவமான நாதவிந்துக்களுக்கப் பாலாய் - அதற்குக்
காரணமான ஞானக்கிரியைகளை நீங்கியுற்றதாய்-அசைவற்று வாக்கு
மனோதித கோசரமாய் - மேலான அனுபவ சிவனிடத்தில் நன்மை
யிருந்த அருணோக்காலடைந்து, அப்படி அனுபவ நிலையையடைந்த
தன்மையு மழிந்து நிற்பது பராமுக வருக்கிய மென்பதாம். (கடு0)

151. இந்த நிலையிற் றரிசன மென்று
மந்தா திருப்பது ஞான பூசை
யந்தரி யாகமு மாம்புற யாகமு
மிந்த நெறிபிறி வில்லா தாதலிற்
புந்தியில் ஞான பூசையென் றதுவே.

(இ - ள்.) கீழ்ச் சொன்ன தரிசனம் அந்தரியாகபூசை லாத
லால் ஞானக்கிரியை சேர்ந்து தொழிலுடன் கூடியுள்ள பகிர்முக
மாகிற கிரியாபூசையிலும் இந்தத் தரிசனம் ஒழியாதிருத்தலால் அந்த
விருவகைப்பட்ட பூசைகளு மொருதன்மையா யறிதல் ஞானபூசை.
இந்தத் தரிசன மன்றிப் பகிர்யாகமாகிற கிரியாபூசையே பிரதான்
மாய் அந்தர்யாகத்திற், சிறிது தரிசனமங்கூடி அந்தர்யாக மென்
றும் பகிர்யாகமென்றும் பூசிப்பது பொய்யாத கிரியாபூசை யென்ப
தாம். (கடு1)

152. இப்படி யிடையற விதய கமலத்
தற்புத முதல்வனை யருச்சனை புரிபவர்
தப்பற வடைகுவர் சாயுச் சியமே.

(இ - ள்.) இப்படிச் சொல்லப்பட்ட தரிசனமாகிய ஞான
பூசையிலே அற்புத முதல்வனாகிய அனுபோக சிவனைப் பூசை பண்
னுஞ் சீவன்முத்தர் நிலைபெறான சாயுச்சியமே பெறுகை சந்தேக
மில்லை யென்பதாம். (கடு2)

சதாசிவநாயனார் ஆதனம் மூர்த்தி மூலம் முதலிய வருமாறு தானம்-பதுமமாம்; அதன் கிழங்கு பிருதுவியாம்; அப்பு-தேயு-வ ஆகாயம்: சோத்திரம்- தொக்கு-சட்சு-சிங்வுவை-ஆக்ராணம்: சத், பரிசம்-ரூபம்-ரசம்-சந்தம்: வாக்கு-பாதம்-பாணி - பாயுரு - உபத், மனம்-புத்தி-ஆங்காரம்-சித்தம்: புருடன்-ராகம்-வித்தை-நியதி-கா கலை-ஆகிய இவை யிருபத்தொன்பதும் நாளமாம்; அமரேசன்மு சிகேதனீரான புவனம் எழுபத்திரண்டும் நாளத்தின் முள்ளுகள் புத்தி குணமாகச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சாசற்பாவம் நாளத்தின் திரமான தூலாம்; புறவிதழைச் சுமந்துநிற்கும் முடிச்சுப்ப மாயையாம்; உள்ளிதழ் சுத்தவித்தையாம்; கலாசத்திகள் அறுப, ஊனம் கேசரமாம்; மகேசரம் காயில் வட்டமாம்; சதாசிவம் வி ஷாம்; வட்டம் சத்தியாம்; இங்ஙனம் பிருதுவிமுதல் சத்தியீரு மூப்பத்தைந்து தத்துவங்களும் சதாசிவநாயனாருக்கு ஆதனமாம்.

அபரவிந்து கலைகளும், அபரநாத கலைகளும்: பரவிந்து கலைகள் டரநாத கலைகளும், பஞ்சசத்திகளும் சதாசிவநாயனாருக்கு மூர், யாம்.

பிருதுவிமுதல் சமனையீராக வியாபிக்கும் பரமசிவன் ஃ சிவ நாயனாருக்கு மூலமாம்.

திருவிழா வரலாறு:—முதல் விழா - பிரகிருதி நடனம், இர டாம் விழா - இருவினை நடனம், மூன்றாம் விழா-முக்குண நடன காரணம் விழா-அந்தக்கரண நடனம், நான்காம் விழா - பஞ்சேந்தி நடனம், ஆறாம் விழா-காமாதியாரண நடனம், ஏழாம் விழா - சோடி மகாமந்திரபத நடனம், எட்டாம் விழா-வித்தியாதத்துவ ஆணவமும் நடனம், திருக்காப்புநாள் - திரோதாயி நடனம், தி ஷாந்து திருவெழுச்சியில் நவபத நடனம், திருவுலாப் புறத்தில் ச, முத்தி நடனம், திருவனந்தலில் வாதனை நடனம், பத்தாம் விழா பேரின்பாதித நடனம், பதினோராம் விழாவில் பதிபசுபாச நடன

சிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசேட்டி வீதி, சென்னை.

	அ. ப.		அ. ப.
கந்தர் சுவரடி கவசம் உரை	5 0	விடுசவி மஞ்சரி	... 2 0
விராயகர் கவசம் உரை	... 5 0	ஒங்காரத்தின் மகத்துவம்	1 0
திருக்குறள் மூலம்	... 4 0	தவ்டாகூர மகத்துவம்	... 1 0
கன்னூல் மூலம்	... 2 0	ஆரியர்சுத்தியாவந்தன்ம்	... 1 0
ஒளவைகுறள் மூலம்	... 2 0	கலியுக தர்மம்	... 1 0
யாப்பிலக்கண வினாவிடை	2 0	ஏகாந்த சேவை	... 1 0
அணியிலக்கண வசனம்	... 4 0	ஸ்ரீ வைஷ்ணவ சமயதீபம்	... 9 0
வச்சணந்திமாலை உரை	... 2 0	ஸ்தவரத்நஹாரம் (கிரந்தம்)	... 0 0
சௌந்தரியலகரி உரை	... 6 0	ஸ்ரீ தத்துவபோதம்	... 1 0
கைடத மூலம்	... 12 0	திருவள்ளுவர் சரித்திரம்	1 6
அஷ்டப்பிரபந்த மூலம்	... 8 0	பிரஹ்மாத சரித்திரம்	... 4 0
ஒருதுறைக்கேகாவை	... 4 0	சமயகுலவர் எஸ்வார்சரித்திரம்	3 0
சீகானத்தித் கலம்பகம்	... 2 0	மனமோகனராஜன்சரித்திரம்	1 6
கைவல்யவநீத மூலம்	... 2 0	புருஷத்வேஷ்புத்தசரித்திரம்	1 6
வேதாந்தஞானமணி மூலம்	2 0	சடன்பட்ட கந்தன் சரித்திரம்	1 0
கிதாசாரத்தாலாட்டு	... 1 0	அவிவேகபூரண குருகதை	1 6
பிரச்சோத்தர சத்மாலிகை	2 0	சாவித்திரி சரித்திரம்	... 1 6
பர்த்ருஹரி கவராக்யசதகம்	3 0	சந்தேசாஸ்திர சரித்திரம்	4 0
உபநயனார்த்த தீபிகை	... 0 6	கனவழிகாற்பது உரை	... 2 0
பத்திரகிரியார் புலம்பல்	... 1 6	இனிது காற்பது உரை	... 1 6
சைவசித்தாந்த வாலாறு	... 4 0	இன்னு காற்பது உரை	... 1 6
ஸ்தலயாத்நிகை பொதுவிதி	6 0	செதுபஞ்ச மூலம் உரை	... 4 0
பரமாரந்த தீபம்	... 1 0	காண்மணிக்கடிகை உரை	5 0
தாலாட்டுப் பிரபந்தம்	... 4 0	முதுமொழிக்காஞ்சி உரை	2 6
மஹாதேவமாலை	... 1 0	விஷப்பிரதி விஷத்திராட்டு	2 0
விராயகரகவல்	... 0 6	ஜாதிபேத வினக்கம்	... 2 0
நாலவர் நான்மணிமாலை	... 0 6	பின்னைத் தாலாட்டு	... 0 6
கைவலுண பரிகாரம்	4 0	திருமங்கல்பதாரண விதி	0 8
மதுமுறைகண்ட வாகசம்	4 0	பண்விடுது ஏ	... 2 0
புஷ்பவிதி, புஷ்பபண்ண	... 2 0	டிஸ்தவுண்டு மாலை	... 1 0
சிவபூஜைத்திராட்டு	... 2 0	வாகசக் குறிகள்	... 0 6
சிவபூஜைபுகவல்	... 1 0	பர்தத நீதி	... 2 0
அஷ்டபேதத்த கந்தமாலை	1 8	அம்மணிபம். நிராகாரநிரபம்	8 0

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்பசெட்டி வீதி, சென்னை

நா.அ.		அ.	
ஸ்ரீ விருத்திப் பிரபாகரம்	4 0	ஆத் திருமு உரை	0
ஸ்ரீ விருத்திபிரபாகரம் ... 3	4	கொன்றைவேந்தன் உரை	0
பஞ்சதந்திரபிரபாகரம் ... 1	0	மெற்றிவேற்கை உரை ... 1	1
ஸ்ரீ குமாரதேவர் சாஸ்திரம்	0 10	வாக்குண்டாம் உரை ... 1	1
ஸ்ரீ பதவர்க்கை உரை ... 2	0	நவவழி உரை ... 1	1
சுழிப்பொருள்கம் உரை ... 1	0	நன்னெறி உரை ... 1	1
ஸ்ரீ சங்கர விஜயம் ... 1	0	நீதிநெறிவிளக்கம் உரை ... 5	5
ஸ்ரீ விவேகாந்த விஜயம்	1 4	விவேகசிந்தாமணி உரை	
ஸ்ரீ பதவர்க்கை வசனம்	1 4	2 பாசம் : பாசம் : 1 கரு	0
பிரபோதசுந்திரோதயவசனம்	1 0	திரிகடிகம் உரை	4
பிரபுலிங்கலீலை வசனம் ... 0	12	ஊதி உரை	6
அரிச்சந்திர புராண வசனம்	1 8	உரிச்சொல் நிகண்டு : உரை	8
அருளுசல புராண வசனம்	1 0	ஸ்ரீ திலகர் விவாதம்	12
இராமாயணம் (அபரிஷத்)	1 12	அகஸ்தியர் தேவரதந்திரம்	
மதவிருத்தம் ...	1 12	மூலமும் உரைமும்	12
ஸ்ரீ பதவர்க்கைமுதலாம்	3 0	திருவிண்ப்பர, திருவருண	
அகம்புறபுராணத்திணைக்கம்	1 4	ஊதி, பெரியபுராணம்	
திவ்யதேசயாத்நிணைக்கம்	2 0	யுட்டிரட்டு உரைமும்	12
குசேனோபாயானம் உரை	3 0	அதப்பரிசு சந்தம் உரை	10
செழுமலம்முறிப்புறாயுடன்	0 8	மாத்தொழக்க இலக்கணம்	2
சிவமஹாபுராணம் ... 5	0	சிவமஹாபுரித் திரட்டு	2
தாயுமரணவாழிகள் பாடல்	1 0	பதவர்க்கைமுதலாம்	10
பட்டினத்தார் பாடல் குற்றம்		திருவிட்டிப்பொருள்கம்	2
புராண குற்றம் ... 1	0	திருவிட்டிப்பொருள்கம்	2
திருவாசகம் ...	1 0	திருவாதிரி பாணமும்	2
சல்லாடம் உரையுடன் ... 3	0	தாண்டிப் பிரபாகரம்	2
திருமெற்கைக்கேடுவைஉரை	2 8	வேதப்பொருள் விவாதம்	12
முழுமெழி அகாதி ... 2	0	சரணுதிபந்தம் உரை	2
சீவாதசமஞ்சரி ... 1	2	பந்தனையகாதி உரை	2
சதகத்திட்டம் 1-ம் பாகம்	0 9	சதகையகாதி உரை	2
சதகத்திட்டம் 2-ம் பாகம்	1 0	சதகையகாதி உரை	2
சதகத்திட்டம் 3-ம் பாகம்	0 8	சதகையகாதி உரை	2
சதகத்திட்டம் 4-ம் பாகம்	1 0	சதகையகாதி உரை	2

